

NUM. 7.- SESIÓN EXTRAORDINARIA DEL PLENO DE LA EXCMA. DIPUTACIÓN PROVINCIAL DE CASTELLÓN DE LA PLANA, CELEBRADA EN PRIMERA CONVOCATORIA EL DÍA 3 DE JULIO DE DOS MIL CATORCE.

PRESIDENTE:

D. Javier Moliner Gargallo

SECRETARIO GENERAL:

D. Manuel Pesudo Esteve

DIPUTADOS:

D. Miguel Barrachina Ros
D. Sergio Bou Ayza
D. Francesc Colomer Sánchez
D^a. Ana Belén Edo Gil
D. Héctor Folgado Miravet
D. Mario Ángel García Bascónes
D. José Domingo Giner Beltrán
D. José Luís Jarque Almela
D. Francisco Juan Mars
Dª Amparo Marco Gual
D^a. María Susana Marqués Escoín
D. Andrés Martínez Castellá
D. Francisco Martínez Capdevila
D. Luís Martínez Fuentes
D. Enric Nomdedéu Biosca
D^a. María Esther Pallardó Pardo
D. Ibán Pauner Alafont
D^a. Estíbaliz Pérez Navarro
D. Santiago Pérez Peñarroya
D. José Francisco Pons Martínez
D. Pablo Roig Ferrando
D. Luís Rubio Catalán
D. Vicent Francesc Sales Mateu
D. Juan Miguel Salvador Pérez
D. Laureano Sandalinas Gil
D. Francisco Valverde Fortes

INTERVENTORA:

D^a. María Isabel Gil de Grado

En la ciudad de Castellón de la Plana, a tres de julio dos mil catorce, siendo las diez horas, previo reparto de la convocatoria y orden del día, con la debida antelación, se reúnen en el Salón de Plenos de la Excma. Diputación Provincial los señores expresados al margen, al objeto de celebrar, en primera convocatoria, sesión extraordinaria del Pleno de esta Excma. Diputación Provincial de Castellón de la Plana, conforme al siguiente:

ORDEN DEL DIA

PUNTO ÚNICO: Debate sobre el Estado de la Provincia.

PUNTO UNICO.- DEBATE SOBRE EL ESTADO DE LA PROVINCIA

Se inicia este punto con la intervención del Sr. Presidente, tal y como se indica en el artículo 13 del Reglamento Orgánico de la Diputación Provincial,

Deia el poeta Antonio Machado que en política només triomfa qui posa la vela on bufa l'aire; mai qui pretén que bufe l'aire on està la vela.

Senyors i senyores diputades, mitjans de comunicació, públic assistent i ciutadans que ens esteu veient a través d'Internet. Bon dia i benvinguts al primer debat sobre l'estat de la província de Castelló, tal i com consensuarem els tres partits polítics en el nou Reglament Orgànic.

He volgut començar el meu discurs amb aquesta cita de Machado perquè així és com el meu equip de Govern i jo veiem esta institució, com la gran vela que espenta cap a bon port un vaixell anomenat Castelló. De vent sempre n'hem tingut en aquesta terra, ja que representa la força de la nostra gent. Sols cal ficar la vela en la direcció correcta, i esta és la feina que humilment la Diputació de Castelló intenta fer cada dia.

Ningú oblida que en el trajecte hem afrontat grans temporals, aquest equip va prendre possessió, ara fa 1.095 dies, en un dels moments més difícils de la història de la nostra província i del nostre país. Venim d'un país on el dèficit era de 110.000 milions de euros a l'any, com en Grècia, on la prima de risc passava dels 670 punts, que era el segon del món en dèficit exterior, les empreses tancaven, la inversió estrangera estava en caiguda lliure, la fuga de capital es multiplicava per 5 i el 90% dels ajuntaments estaven a punt de la quebra.

Es tracta de la pitjor herència que un govern pot deixar. Un país trencat, fragmentat, dividit i sense il·lusió. Les erràtiques polítiques del govern socialista van condemnar a més de 5 milions d'espanyols a la pitjor de les situacions, l'atur. Les xifres més a més empitjoraven, el forat semblava no tenir fons, la desconfiança en la nostra economia era absoluta i els mercats internacionals deixaren de creure en nosaltres.

La crisi econòmica també havia cridat a la porta de Castelló, les empreses destruïen llocs de treball i les famílies vivien vertaders drames. Amb aquestes cartes ens vam ficar a treballar immediatament per adaptar l'administració a la situació esdevinguda i a lluitar per seguir endavant.

Però Espanya podia i Castelló també, necessitàvem un govern que apostara per Espanya i que creguera en Castelló. Vam prendre mesures, mesures difícils de prendre i d'entendre, però necessàries. Un Govern que va posar en marxa mecanismes com el pla de pagament a proveïdors, amb 40.000 milions de euros, per a que els ajuntaments pogueren pagar les factures pendents.

Un Govern que va lliurar de l'asfíxia econòmica als ajuntaments amb l'increment de recaptació de l'IBI, amb l'augment dels ingressos i permetent l'ampliació del temps de devolució del PIE, després de les errades de càlculs del govern socialista. Un Govern que va tindre que posposar el seu programa electoral perquè la herència rebuda posava en

escac tot el sistema de benestar tal i com el coneixem, simplement perquè no es podia pagar. Avui, no obstant, les coses ja estan canviant i ja estem en disposició de complir compromisos, i la baixada d'impostos és el primer d'ells.

I tot açò amb un únic objectiu, que la administració deixara de ser un llast per a ser un aliat dels ciutadans, de les empreses i de la recuperació econòmica.

Aquest es el recorregut de la gestió i les reformes del govern al llarg d'aquestos tres anys, un recorregut que des de la màxima institució de la província hem volgut compassar amb eficiència en la gestió, sentit comú i talent.

Hem passat ja tres pressupostos provincials: el del reajustament de l'administració en el primer any, el de la consolidació del model d'eficiència en la gestió en el segon any, i el de la major aposta inversora dels últims anys en aquest pressupost del 2014.

No ha sigut un camí fàcil, però ningú va dir que ho seria, la Diputació d'avui està més preparada que mai per afrontar els reptes que venen. Els temps canvien i les administracions també, ja que si volem ser més útils, i no tenim altra opció, ens hem d'adaptar a les noves exigències de la societat.

Amb aquesta convicció hem treballat des del primer moment per a fer una casa més moderna, més transparent i, sobretot, més resolutiva, però no vull que les paraules encobreixen els fets, per això em permetran que els fica alguns exemples del que entenem per gestió en la Diputació de Castelló.

Gestió és reduir el deute de 140 a 94 milions d'euros, gestió és disminuir les despeses financeres en un 40% i pujar les inversions en un 150%, fins arribar als 37,2 milions d'euros. Gestió és passar de pagar als nostres proveïdors, els que fan que també circulen els diners, de 59 a 15 dies, inclús, gestió també és comprometre políticament el cobrament de la meua nòmina a que hagin pagat a tots els proveïdors. Gestió és disminuir les factures extrajudicials en un 97%, de 3,7 milions d'euros en 2011 a 0,1 en 2013. Gestió es reduir les modificacions pressupostàries del 30 al 7% o gestió també és augmentar l'execució del pressupost del 81 a un 93%. Gestió és oferir solucions a problemes, respostes a demandes i oportunitats a projectes, i així ho hem fet amb la major aposta inversora de la legislatura: el Pla d'Acció 2015.

Un Pla amb el que aprofitarem 133.000 tones de biomassa que generen els nostres montes; amb el que suprimirem 19 punts negres d'accidents de tràfic i convertirem dos pistes entre pobles en carreteres segures; Un pla amb el que evitarem abocar 7 milions de metres cúbics d'aigua contaminada a l'entorn natural, amb el que els nostres pobles estalviaran 14 milions d'euros al encendre la llum, destinant-los a millorar el servei cap als ciutadans.

Un Pla amb el que crearem 232 punts wifi, garantint la banda ampla en tots els racons de la província; amb el que adequarem 73 instal·lacions municipals i amb el que impulsem més de 200 esdeveniments esportius que es tradueixen en més de 150.000 pernотacions hoteleres.

Hauran vist que el municipalisme és l'obsessió d'aquesta casa, però no ho és tot. Aquest saló de plenaries també ha vist defensar les nostres tradicions, fomentar l'esperit emprenedor, ajudar a les nostres empreses a ser més competitives i lluitar per cada gota de talent que hi ha en el nostre territori.

Junts també junts, hem començat una ruta de sabor pels productes d'esta terra i hem iniciat una gran romeria col·lectiva cap al nostre gegant de pedra. Junts hem posat en valor les nostres senyes d'identitat i la nostra llengua, convertint a esta casa en la primera gran institució de la Comunitat Valenciana en utilitzar el valencià com a llengua vehicular de tots els seus òrgans col·legiats de govern.

I junts hem recuperat el patrimoni m s preuat dels nostres pobles, donant-lo a conèixer al món gràcies a la llavor del Patronat Provincial de Turisme i una inversió de més 6 milions d'euros, pensant en global, amb ambició internacional, però actuant en local, des del valor de les nostres arrels i dels nostres pobles.

Aquest  s el resultat de la eficiència en la gestió, fruit del comprom s i l'esforç del gran equip format pels diputats i cadascun dels 600 funcionaris compromesos d'aquesta casa.

Esperem que haguem sigut capaços de demostrar que la gestió és una constant en el Palau de Les Aules. Per als escèptics, els convida a veure les prioritats en la nostra agenda, marcada sens dubte, pel municipalisme i el suport al sector empresarial des del primer dia del nostre mandat. O el convida simplement a llegir la premsa d'aquesta mateixa setmana, on veuran que les comarques de l'Alcalatén i el Maestrat compten amb un nou Parc de Bombers; o que els pobles de la comarca d'Els Ports veuran resolt molt prompte els problemes amb l'aigua. O sinó, si no ho han vist encara poden esperar en acabar aquest debat i seran testimonis de la firma d'ajudes als festivals de música de la província, que ens porten cada estiu a més de 100.000 turistes.

Aquest és part del treball de la Diputació de Castelló per a una província inconformista, innovadora i din mica, una província que necessita i demana més, i que aquest equip seguir  treballant, des de la constància i la humilitat, per aconseguir els anhels que mereix aquesta terra.

Al meu discurs de premsa de possessió vaig dir que no seria la comoditat la que guiara les nostres accions, i no ho ha sigut, els ho assegure, vaig dir que hi hauria que oferir talent en la gestió, i ens hem deixat la pell en aconseguir-ho, vaig dir que tindriem que prendre decisions complexes, i no ens ha tremolat el pols.

Avui, ja podem dir que el pitjor de la tempestat ha passat, que tornem a aigües mes tranquil·les però sense oblidar que molts castellonencs segueixen sense encontrar treball. La xifra de persones desocupades ha sigut,  s, i serà la principal preocupació d'aquesta casa i d'aquest president, i l'obsessió que guiar  tota la nostra gestió diària. No obstant, a dia de avui, la província de Castelló podem dir que està creant llocs de treball permetent que baixe l'atur. Un total de 3.026 persones van firmar un contracte nou en l'últim mes, no ens conformem però sens dubte aquest  s el camí.

El nostre sector empresarial torna a revivre amb la força que l'ha caracteritzat sempre i ha arrastrat el progrés d'aquesta terra. Dos xifres em permet ressaltar en el primer quadrimestre de 2014:

S'han creat un total de 374 noves empreses, el que suposa un creixement del 5% respecte als últims 5 anys. I les exportacions han aconseguit un volum superior als 2.000 milions d'euros, creixent un 6,3% respecte al mateix període de 2013.

S'incorpora el Diputat Sr. Pons a la sessió plenària a les 10'15 hores

I que dir del turisme?, l'organització d'esdeveniments esportius i les accions de captació de turisme internacional funcionen, i avui ho podem dir. El sector hostaler ha crescut en un 7,3% en els primers cinc mesos de l'any, sent la província de la Comunitat amb major creixement anual i estan dos punts per d'alt de la mitjana espanyola.

Aquestos són sols alguns exemples que demostren que el camí de la recuperació econòmica en la província és ferm. Avui, 4.130 persones desocupades menys que l'any passat a estes altures i 2.000 menys que al principi del mes de maig.

Però, més que les dades, el que ho confirma són les xicotetes històries que pots trobar avui en qualsevol racó d'aquesta província. Com el xicotet autònom de la província que a final d'aquest mes disposarà de 150 euros més, amb la baixada d'impostos per part del govern central, o com la família amb dos fills i una renda bruta de 20.000 euros que deixarà de pagar IRPF, estalviant-se 350 euros, o com el comerciant d'un poble d'interior que ha tingut que contractar a dos persones més perquè tots els dies arriben autobusos de visitants al seu poble, o com el granger que va apostar per ser empresari i avui és un dels principals sostens econòmics d'un xicotet poble del Maestrat.

Hi ha moltes històries d'aquest tipus per tota la província, el que la recorre sap que poc a poc les bones notícies guanyen protagonisme en els pobles, que l'economia està tornant a créixer i que els empresaris estan tornant a recuperar la il·lusió per invertir. Uns empresaris que sempre han sigut, són i seran el vertader motor econòmic d'un territori, especialment d'aquest nostre. Per això aquesta institució ha estat, està i estarà al seu costat, al costat de l'esforç, de la innovació i de la valentia.

Però també és temps de parlar de futur. I crec que el resultat de les dos premisses descrites, la recuperació econòmica i una gestió eficient, dibuixa un espai d'oportunitats per aquesta terra i per a les pròximes generacions.

Sens dubte, 2014 i 2015 seran els anys de les infraestructures a Castelló. L'Alta Velocitat arribarà a la nostra província i el Port de Castelló connectarà amb Europa a través del Corredor Mediterrani. Veurem desbloquejada la N-232 que ens apropa a la província veïna de Terol, i per fi, veurem aterrar avions plens de turistes a l'aeroport de Castelló. Aprofita per anunciar-los que des del Patronat Provincial de Turisme portarem a terme accions promocionals en els primers destins internacionals que es fiquen en marxa.

És just agrair al govern central que confie en Castelló, ja que amb la pitjor herència de la història del país està construint la major xarxa d'infraestructures de la història de la nostra província.

Aquesta institució, que a diferència d'altres grups potser no creuen ni en les províncies ni en les diputacions, avui també pot dir que confie en Castelló, en una terra que té molt que guanyar-li al futur, per això, seguirem hissant la vela cada dia i espentant cap avant una província lluitadora, innovadora i competitiva.

Lluitadora, innovadora, i competitiva, són tres valors sobre els que sustentar el nostre futur, i no són valors ni de dretes ni d'esquerres, són els valors de la província de Castelló, els que portem en el nostre ADN. Són valors en els que estem treballant al costat dels 135 ajuntaments des del principi de legislatura, i dels que no estem disposats a renunciar. Per

això, seguirem esforçant-nos per oferir als nostres pobles més i millors ferramentes, recursos i ajudes. Aquesta província avança perquè els seus pobles avancen, i darrere de cadascú dels 135, sense importar ni la grandària ni el color, sempre estarà la Diputació.

Però com deia, no ens podem conformar, avui estem millor que ahir, però encara no podem celebrar res. No mentre hi hagen 59.573 persones sense poder treballar. El que si podem pensar amb prudència és que els castellanencs poc a poc estem tornant a recuperar la confiança en aquesta terra i en les institucions. Venim d'una situació d'angoixa per a moltes famílies, de ciutadans frustrats, de ciutadans indignats amb els polítics i la política, venim d'una situació de persones cansades de que els interessos partidistes predominen sobre l'interés general, però les coses també en això, estan canviant. En aquest càrrec els puc assegurar que he tingut l'ocasió de conèixer famílies desolades i que avui han recuperat la il·lusió. He rebut infinitat de cartes, missatges a través de les xarxes socials, de gent molt enfadada que ara ens valoren els esforços que s'estan fent per regenerar la política i la democràcia.

Aquest és el gran i difícil repte al que ens enfrontem: que els ciutadans tornen a confiar en la política i les institucions. I per això no són suficients ni les paraules ni les bones intencions, són necessaris els fets per a què el ciutadà compregue que aquesta és una Diputació renovada per a un temps nou. I per a donar el primer pas necessitàvem, i així ho he cregut sempre, la força del consens, i amb ella aprovarem el renovat Reglament Orgànic que, entre altres coses, regula la celebració d'aquest debat sobre l'estat de la província, la cimera d'alcaldes o que ens estiguen seguint en directe des de qualsevol ordinador, tablet o smartphone ciutadans de la nostra província.

Vam comprendre que era fonamental no sols apropar la institució al ciutadà, sinó convertir-la en un gran Palau de transparent cristall, per a què el seu dret es poguera exercir però sobretot per a complir la nostra obligació de rendir comptes. Hem obert nous canals en xarxes socials, hem obert nous canals a través de la web per conversar amb els veïns de cada poble, per escoltar les seues necessitats i actuar en conseqüència. Hem publicat en la web el currículum, la declaració de bens, el sou i les funcions tant dels diputats com del personal eventual. Hem obert les taules de contractació als membres de l'oposició. Hem facilitat tota la informació econòmica i financera en la nostra pàgina web. I amb noves iniciatives hem obert de par en par les portes d'esta casa a la societat, als empresaris, als estudiants, als esportistes, als col·lectius socials, a la cultura, a la gastronomia, a la música, a l'art o a la tradició.

Els consensos també han jugat un paper molt important en aquesta legislatura, tot i no parèixer necessari, donada la majoria del grup de govern. Els hem buscat en cada tema, com el fracking, com en la banca rural, com en l'aigua, com en els pressupostos, com en el propi Reglament Orgànic que regula aquest plenari, hem entès sempre que sumava valor democràtic encara que alguns preferiren en algun cas trencar-los en tal d'aconseguir un titular fàcil. No passa res, no vaig a canviar en eixe camí, qui vulgue acompanyar-me serà sempre benvingut.

Tot suma en el repte de recuperar la confiança del ciutadà. Els servidors públics tenim el deure de ser responsables davant del poble, i això significa que cada paraula, cada acte i cada mesura política tenen que concordar sempre amb els interessos del poble. Ens podem equivocar i cometre errors, però tenim que tindre l'habilitat, la intel·ligència i la humilitat de corregir-los sense dubtar un segon. Per això vull valorar el camí de regeneració democràtica i defensa de la democràcia municipalista que han emprés tant el President del Govern, com el de la Generalitat Valenciana. Propostes a estudiar

seriosament, i que aquesta Diputació suportarà sense miraments, com: la reducció de diputats autonòmics de 99 a 79. Una reforma electoral en la que almenys un terç dels diputats de les Corts siguin triats de forma directa mitjançant circumscripcions unipersonals; La supressió del dret d'aforament; La reducció del número de signatures necessàries per a una iniciativa legislativa popular de 50.000 a 25.000; L'elecció directa dels alcaldes i que governe sempre la llista més votada.

En definitiva, una sèrie de propostes concretes per obrir les institucions a la participació ciutadana, reduir els privilegis dels polítics, per estalviar diners en l'administració i per poder dedicar-los als ciutadans. Ara més que mai, davant la desafecció i crisi de confiança en la política, és moment de recuperar l'essència de les paraules "servidor públic". El poble és el que ens legitima, ens debem als ciutadans, ells ens escullen i per a ells treballem, servint els interessos de la majoria i no d'uns pocs.

Aquesta casa és conscient i jo també ho soc, i per això avui vull donar un pas més. Des del primer moment vaig entendre que em devia als alcaldes, i que tots els dies el meu equip i jo ens hauríem de sotmetre a una moció de confiança en tots ells. Els alcaldes són els nostres electors directes i per això entenc que el meu càrrec i els de tota la corporació està a disposició d'ells cada dia. En aquesta convicció, i perquè crec que els ciutadans cada dia ens demanen més participació i més poder de decisió, vos anuncie la proposta que vaig a elevar als fòrums que correspongue, per a que la elecció dels diputats provincials sigui directa, mitjançant una tercera urna en les eleccions municipals i autonòmiques, una urna en la que els ciutadans puguin triar, a través de llistes obertes, al diputat o diputats que representen a cadascun dels partits judicials.

És un pas més per apropar els representants públics a la ciutadania, per a que cada castellanenc conegui i triï al seu representant en la comarca, per a que li pugui demanar comptes sense intermediaris, per a treballar més eficientment en cada territori, per a exigir-nos ser millors servidors públics i per a tornar-li el poder a mans del poble, sense filtres. És la nostra proposta cap a una democràcia més eficient i uns polítics més útils. Hem de ser capaços de dur a terme una gestió que revertisca en el ciutadà amb major rendibilitat social, que la conformen la qualitat de vida, la qualitat institucional i la qualitat democràtica. Les democràcies exigeixen escoltar activament al ciutadà i les majories no ens legitimen per a no escoltar, ni a les minores els legitima per a cridar per damunt de la voluntat popular.

Senyores i senyors, aquesta és la visió d'aquest president sobre el estat de la nostra província. Hem passat per moments molt difícils on semblava que no podríem adreçar el rumb, però aquesta terra mai s'ha rendit davant les dificultats i sempre ha acceptat gustosament els reptes. Hem confiat en el talent de la nostra gent i hem eixit endavant. Hem treballat junts i hem aconseguit superar les adversitats. Hem lluitat pels nostres pobles i hem obert un futur d'oportunitats, i amb aquestes conviccions afrontem l'últim any de legislatura en la Diputació de Castelló, un any en el que tots coincidim en que el millor per a la província està per vindre. Moltes gràcies.

Seguint el Reglament Orgànic, té la paraula el portaveu de Compromís,

*"Veles e vents han mos desigs complir,
faent camins dubtosos per la mar.
Mestre i ponent contra d'ells veig armar;
xaloc, llevant, los deuen subvenir*

*ab llurs amics lo grec e lo migjorn,
fent humils precis al vent tramuntanal
que en son bufar los sia parcial
e que tots cinc complen mon retorn.”*

Ausías March

Vents en bufen de tots els costats i un ha de posar la vela a favor del vent en funció d'allà on vulgue anar.

Sr. President, senyores diputades i senyor diputats, senyores i senyors,

Els confessaré que després de molt de parlar amb els nostres grups municipals i amb diferents agents socials no m'ha resultat senzill trobar un to i una estructura per la meua intervenció, sentint al senyor president, ara comprenc també el per què. He defugit voluntàriament de les reivindicacions puntuals d'este o aquell poble, buscant una lectura més global. El sumatori de les reivindicacions just es d'altra banda, o de queixes pormenoritzat, no constitueix necessàriament un discurs, perquè la província de Castelló, què és? com és?.

És una unitat administrativa que engloba vuit comarques naturals. amb problemes i oportunitats molt diferents. Comarques castellano-parlants, i valenciano parlants, Comarques de costa, comarques de muntanya, Comarques de secà i comarques de regadiu. Comarques turístiques, comarques agrícoles i comarques industrials. I aquest conjunt que segons com pot semblar inconnexe és, si ho sabem fer bé, una oportunitat per a les persones que habitem en este territori. Un territori físic que limita al sur amb una generalitat que ens maltracta, a l'oest amb un govern central que ens ignora, al nord amb l'amenaça de la fractura hidràulica i unes connexions ferroviàries clarament insuficients, i a l'est amb la plataforma Castor i les prospeccions petrolíferes a les Columbretes.

Les coses són així.

Este debat és difícil, perquè si parlem de l'estat de la província, totes les persones i organitzacions consultades posen sobre la taula la gran manca d'infraestructures, que no són competència directa d'esta casa i que són les que haurien de servir per relançar la nostra economia. o més encara, per permetre'ns competir amb igualtat de condicions amb altres territoris que sí que les tenen, perquè ja he dit, estem econòmicament mal tractats de forma històrica, per Govern central i Consell.

I això del marc competencial és tan obvi, que si analitzem el pla de mandat del President Moliner, estructurat en 15 punts, veurem que quasi cap és competència pròpia, i el seu discurs d'avui ho subratlla d'una manera clara. Ha dedicat vostè menys del 20% a les competències d'aquesta casa i ha acabat a mes a mes, fent propostes de modificació de la Llei Electoral que tampoc depenen en absolut d'aquesta casa. Eixe és el debat de la província, de què hem de parlar?, doncs hem de parlar de coses, la majoria de les quals no depenen de nosaltres.

Dels quinze punts el primer era dinamització del sector turístic. Tenim un patronat, tenim un pla de màrketing. El del 2012, per cert, era un plagió del del 2011, ho vam advertir, i el del 2013 és el del 2012, excepte la “Ciudad de las lenguas”, i els resultat no és tan bo com caldria.

Les dades publicades per la Conselleria relatives al darrer exercici diuen que hem crescut un 2'9% en el número de visitants i un 2'8% en les pernотacions, parle de les últimes dades de l'any passat, eh?. No discutiré en xifres amb vostès, vostès han agafat un altre moment. Bàsicament pel turisme espanyol, per cert, perquè malgrat la potència del turisme rus, que havia crescut crec que en un 55%, en el seu conjunt el turisme estranger va caure en un 15'5%, dades de Conselleria. I tot i el minso creixement, la xifra de negoci va empitjorar un 5'8% tant per la baixa de l'ocupació d'habitacions (1'4%) com per la baixada de preus d'habitacions (4'6%), dades insisteix de Conselleria.

Alguna cosa no hem fet bé. No casen els resultats amb el gran potencial que tenim.

Castelló és titular de 26 banderes blaves que certifiquen la qualitat de moltes de les nostres platges, malgrat un urbanisme agressiu en algunes parts del litoral, però Castelló és també la segona província espanyola més muntanyosa, i això vol dir que hi ha un potencial de creixement de turisme d'interior molt significatiu. Alguns dels paratges de muntanya més bells que posseïm estan a menys de 45 minuts de les platges.

Tenim 105 hotels amb 19.582 places a la costa, i 58 establiments hotelers amb 2.910 places l'interior.

I a les nostres comarques, tenim un patrimoni cultural i natural amb atractius singulars per posar-los en valor. Ho hem dit moltes vegades, i sé que ho compartim amb tota la Corporació, el nostre turisme necessita desplaçar la conjunció copulativa, sol i platja, no, sol, platja i....., i darrera d'eixa i posar en valor el que tenim. I sovint el que tenim no és compatible amb altres idees com el fràcking, el Castor o la recerca de petroli a l'entorn d'un paratge natural i protegit com l'arxipèlag de les Columbretes.

No ho podem tindre tot, hem de triar i nosaltres triem allò que és econòmicament, socialment i mediambientalment sostenible.

Segon punt, obertura i promoció de l'aeroport de Castelló. M'he proposat no parlar de l'aeroport si no és per celebrar l'obertura, així que passem al tercer punt.

Potenciar nous clústers. Parlaven d'un de salut. tenim balnearis i aigües termals...però dir-li clúster encara segurament seria una miqueta agosarat.

Promoció econòmica d'interior, el punt quatre, parlaven bàsicament un altra vegada dels balnearis i la salut, i de festes, esports i concerts, n'ha fet referència el senyor president, és cert que col·laborem amb iniciatives municipals, i és cert que ha creat una “Castelló ruta de sabor” que va des de “Benassal a Nuevas Dependencias”.

Punt número 5, coordinació de la relació entre l'administració pública i empresa, dades del primer trimestre de 2014, dades d'Epa, ocupades 205.900 persones; aturades 80.900. Ha millorat en els últims dos mesos, és a dir una taxa d'activitat del 60'41 i una taxa d'atur del 28'21%, i això implica un desequilibri social inassolible.

Escolten algunes xifres donades per Càritas o Creu Roja a la nostra província: 42.800 persones en pobresa severa, 32% de la població en risc de pobresa, 9.000 persones en pobresa extrema i 17.000 famílies sense cap mena d'ingressos.

Això explica que entre el padró d'1 de gener de 2013 i avanç que s'ha fet de data 22 de març del 2014, hem passat de 601.699 habitants a 587.197, 192, perdó i baixant.

Resulta cridaner, perquè en el País Valencià (és una tendència que compartim amb les províncies valencianes) que representem aproximadament un 10% de la població del total de l'estat, en canvi, a l'hora de computar l'emigració, representem un 25% de total la emigració de Espanya. Es a dir, d'ací, marxa més gent d'ací que de cap altre lloc de tot l'estat.

Com és possible que estem en pitjors condicions que altres territoris si les nostres fortaleses, les d'aquesta província, i les oportunitats, les d'aquesta província que tenim ens haurien de col·locar, des del nostre punt de vista, clarament en la capçalera? possiblement el punt següent ens done una pista.

Punt número sis. Consolidació de Castelló com eix logístic de la mediterrània. Deia el senyor Moliner amb el seu pla de mandat, on parlaven de la CV-10, CV-13, la nacional 232, la A 68, el corredor ferroviari, Parc Castelló. precisament les mancances de les que ens parla tot el món a qui consultes, i que ara ens diuen que es resoldran totes ara enguany en estos nou mesos que queden per a les eleccions. Més les rodalies al nord, més el tren d'alta velocitat, més accessos al port el que vol dir que la "mediación" que vostè proposava senyor Moliner en eixe "vademecum" en eixos quinze punts, no ha estat tant exitosa com voldríem, com voldria vostè, estic segur i com voldríem nosaltres amb tota seguretat.

Punt número 7, Millorar recursos financers del sector empresarial. Bàsicament volien fer-ho fent de mitjancers entre la banca Pymec. Les polítiques aplicades, i tampoc ho diem nosaltres, son dades publicades pels diferents governs del PP no només han destrossat les classes mitges, sinó que han enfonsat les Pymes a Castelló, per exemple, l'associació ha tingut directament que tancar pels deutes de l'administració, que l'administració mantenia amb ella.

Punt número 8. Accions de captació d'inversions. Tot allò dels "business angels" i fons de capital risc; No se n'ha tornat a parlar gaire més del angeletes amb pasta. No sembla que hi hague una cua d'inversors buscant idees, i si em corregeixen ara i ací em farien un home molt feliç.

Punt número 9, i ací em permetran que l'uneixi amb el número 14 perquè crec que van molt lligats. Promoció del sector ceràmic i Reconeixement del I+D+I del sector de frites i esmalts.

El sector industrial més potent de les nostres comarques és el clúster ceràmica, el famós triangle Vila-real - Onda-L'alcora. Una indústria que històricament ha sabut reinventar-se i que ara ha patit com poques la crisi de la bombolla immobiliària, i no ha rebut l'ajuda institucional que hagués estat justa, i que des d'esta mateixa casa, tots plegats els hi hem promès i els hi hem dit que anàvem a defensar. Tenim una indústria ceràmica que en esta crisi ha après a mirar al mercat exterior amb més força. Les darreres xifres publicades ens parlen, ens n'anem de molt

poquet, la seva xifra i la nostra, de 1.968 milions d'euros d'exportacions, el que significa un augment del 9,8 % respecte a l'any anterior.

Com seriem de competitius si tinguérem corredor mediterrani de mercaderies?; si este tingués una connexió amb el port?; si el port tingués accessos per carretera per on sempre els havia hagut de tindre?; Cóm seriem de competitius?. I des de la Diputació que hem fet? algunes accions des de l'Institut de Promoció Ceràmica, i sobretot, pegar-nos copets al pit. Aprovar mocions reclamant a Madrid això i allò, i quan Madrid ens ha dit que ni allò ni això, van vostès i diuen: hem demanat 8, Madrid ens ha ofert 2, però ho hem pogut arreglar i finalment tenim 4. Doncs sàpiguen que 4 és un suspès.

Punt número 10. Posada en valor dels productes autòctons. Bàsicament la ja mencionada ruta del sabor, la setmana de la trufa, la festa de la cirera és a dir, donar suport al que fan els municipis, perquè quan el meu grup ha intentat anar més enllà amb marques pròpies de qualitat, se'ns ha dit que no teníem competències.

Punt número 11. Coordinació de línies de recolzament als emprenedors. S'havia de crear un "think tank" provincial liderat pel CEEI i L'ESPAITEC, però la veritat és que no destaquem, no destaquem desgraciadament, quan mires les relacions que es publiquen habitualment, no destaquem pel suport a la investigació. El que s'innova industrialment en aquesta província i es molt, i és premiat internacionalment, el que s'innova en aquestes comarques, passa pel capital privat i les empreses. Nosaltres som mers espectadors desgraciadament.

Punt número 12 i vaig acabant, la promoció de la marca Castellón-Spain.

"Espain para hoy y hambre para mañana". Ja he parlat abans de les xifres, no sembla especialment exitosa la promoció quan el turisme estranger baixa, possiblement això tingue molt a veure amb l'incompliment del punt dos, aquell de l'obertura de l'aeroport, ja he dit que no en volia parlar.

Punt número 13. Impuls a la investigació citrícola. En la comissió veiem passar amb freqüència l'entrega de cabrits i ovelles a diferents fires. No recorda este Diputat que mai haguem parlat de l'èxit en la genètica tarongil, no ho recorda que hague passat per allí, i és una llàstima.

Punt número 14, ja l'hem vist, és el de les frites, i el punt número 15 i últim, fomentar la promoció de qualitat per millorar la productivitat.

Els plans de formació d'aquesta casa, no són especialment diferents dels de Guadalajara, per exemple, ni significativament més plurals ni gaire millors que els de fa 5 anys.

Com el programa del Sr. Moliner excedia en quasi tot, al que són les competències pròpies, per a nosaltres sembla obvi l'escassa influència real de la Diputació (d'esta i d'altres) en les grans qüestions socio-econòmiques.

Ací què fem? rebre finançament d'altres administracions, i generar programes d'ajudes i projectes a subvencionar.

La Diputació és una intermediària, i per definició, encareix el producte final. No insistiré gaire en esta idea, però les autonomies uniprovincials no tenen Diputacions, i igual tenen instituts tecnològics, polítiques hídriques, llum elèctrica i promoció esportiva, per exemple. Si vostès volen estalviar no lleven vint diputats autonòmics, lleven noranta diputats provincials. Vull dir que la diputació fa coses, moltes, moltíssimes, però totes eixes coses les podrien altres administracions, les podria fer el Consell, i el control polític representatiu necessari podria fer-ho, Les Corts, que per això hi son.

I com hem acordat deu minuts senyor president, acaba ací, i deixa per al torn de rèplica, algunes reflexions i una proposta.

Senyor Colomer té la paraula,

Si, moltes gràcies senyor president, a nosaltres, pensem que aquest és un debat que cal valorar, ha segut una proposta, precisament d'aquest grup en el seu moment, que va trobar el recolzament de tots, perquè pensem que pot aportar més transparència, més reflexió, més idees, més contrast, crec que podem presenciar una confrontació creativa, interessant, de models al voltant de la província de Castelló.

Mire, vostè ha començat, i després també el portaveu de Compromís. El portaveu de Compromís no, ha fet una cita molt interessant, d'un gran poeta, però vostè ha començat provocant, senyor president, li ho tinc que dir, i no m'imaginava ni el pitjor somni que podia començar d'aquesta manera el primer gran debat que fem al voltant de l'estat de la província. Ha començat provocant, ha començat parlant de l'herència d'una manera molt desagradable, parlant de vaixells i de veles, no?. Doncs jo li diria que "cada palo que aguante su vela", i la seua vela son vint anys de la seua pròpia herència, perquè vostè és hereu, és fill polític de l'herència que té en aquesta casa.

No mire tant l'herència d'altres sinó mire la seua. En l'estat de la província, que "cada palo aguante su vela", i la seua vela és duríssima, de vint anys, setze més tres, dinou, quasi vint, de vostès mateixa, generant una situació que dista molt de la eufòrica o de la triomfalista que vostè ha descrit. Mire jo crec que aquest debat ens pot ajudar a actualitzar el pols de la realitat. Quin pols? I quina realitat?; La dels ciutadans i la dels municipis. Es l'únic que ens interessa.

Volem un debat sobre les persones i sobre els pobles on viuen les persones, i viure no deuria ser malviure, i en aquesta província per a massa gent, viure és resistir, és perdre drets, és patir, per a massa gent són negociacions, es fugir, es marxar de Castelló per a construir un projecte de vida lluny del poble que l'ha vist nàixer.

En aquesta província nàixer senyor president, encara condiciona massa, segons on et toca viure potser una cosa o un altra ben diferent. En aquesta província hi ha massa desigualtats. Ha crescut, creix la desigualtat entre persones, i entre territoris. I mire, vivim en una realitat bipolar, si em permet que li digue, una versió que jo crec que és poc humil, triomfalista i de vegades altanera, com la de avui, que no me l'esperava, sincerament senyor Moliner, de la realitat. El poder té eixa decantació, no és sols, no és exclusiva de vostè.

El poder és previsiblement egocèntric, és monolític, és impermeable, jo ho faig be, i no entenc per què tu em pots criticar si jo ho faig be. I no escapen vostès d'eixe tarannà, estan convençuts, s'arroguen l'exclusiva de la perfecció i no admeten i no han admès durant tres

anys quasi cap idea de l'oposició, i n'hem presentat dotzenes i dotzenes en clau enormement positiva i constructiva.

Nosaltres, em permetrà, amb tot el respecte absolut, exquisit, escrupolós a la seva persona, sóc ben conscient del canvi d'estil que s'ha registrat en aquesta casa senyor president, sóc ben conscient, però anem a fer una lectura molt crítica de l'acció de govern. La segona part intentarem ser serem propositius.

Mire, vostè, no va escoltar l'altre dia, perquè segurament ja ho coneix, al director nou de l'hospital provincial quan caracteritzava quina ha segut la gestió de l'hospital provincial, que és un centre que vostès han referenciat i amb molts motius des del punt de vista de la qualitat assistencial, del caràcter humanitari, dels professionals extraordinaris, però no degueren escoltar la caracterització de la gestió econòmica, perquè ens va esgarriar el que va dir. L'esmena a la totalitat, brutal, radical, que va fer aquell home de la seua herència, "que cada palo aguante su vela", be, el pal estava corcat absolutament, per continuar amb aquesta metàfora que no m'esperava per a res expressar-me per a res d'entrada en aquestos termes.

Mire, nosaltres a banda d'escoltar als alcaldes i portaveus socialistes, per avalar i fonamentar els nostres arguments d'avui hem barallat l'informe del Comitè Econòmic i Social, el Institut Valencià d'Investigacions Econòmiques, els Sindicats, Jornades i Conclusions de l'Uji en les que vostè també ha participat, Institut Nacional de Estadística, la Fundació de Caixes d'Estalvi, Creu Roja, Carites, ONG's.....

Mire, la primera i última conclusió que volem situar en el debat, perquè volem atrapar aquesta idea, volem llegir-la entre línies i volem explicitar-la i subratllar-la, és el gran potencial de Castelló, és la fe absoluta en aquest territori i en la seua societat. Hi ho diré un altra vegada, la grandesa de Castelló i d'aquesta província no és la geografia, que també, les mines d'argila, les pots tindre o no, la grandesa és el talent humà de la gent que fa possible d'ahí fer el taulell intel·ligent, eixe és el concepte que volem situar en el frontispici de qualsevol objectiu estratègic de govern i aquesta casa deuria entendre, interpretar-lo adequadament.

Però la realitat és la que és, mire els indicadors socio-econòmics, causen molta preocupació. Es veritat, un 6'3% més d'exportació, però si no hi ha demanda interna, si no hi ha consum, no hi ha ocupació, l'industria no esta generant ocupació. Per el tant, no ens acabem de refugiar tant, a mi m'agrada la xifra de l'exportació, però no és l'única bandera possible per ondejar i per a presumir, perquè això no equival a la creació de llocs de treball, no equival a remuntar la precarietat, no equival a remuntar la dignitat en el món del treball. En un món global exportar està molt be, però hi ha moltes més coses que s'han de fer aquí dins.

Xifres de desocupació i de subocupació, problema tremend, que ha vingut probablement per a quedar-se, si no canviem la reforma laboral que vostès van imposar, la subocupació, de caràcter estructural, que espenta a l'exclusió social a moltíssima gent.

L'índex de temporalitat, la precarització de les condicions laborals, la caiguda de la taxa de cobertura de les prestacions per desocupació, especialment a la província de Castelló, l'atur de llarga duració, l'atur juvenil, quasi un 60% en aquesta província, la pensió mitja de jubilació, per què en Castelló es tan baixa, per sota de la mitjana espanyola?, la renda per habitant, 10 punts per baix de la mitjana espanyola en la província de Castelló. Algú té que despertar. L'índex de desenvolupament humà, l'IDH famós de l'ONU, interesantíssim, per

baix de la mitjana espanyola, és una mètrica estadística que ens ajuda a aproximar-nos a una perspectiva del benestar, de la igualtat de paràmetres que la macro economia no constata, no registra, però que per a nosaltres són molt importants, per a la dignitat i la qualitat de vida de la gent i dels pobles.

Compliment en Castelló de la Llei de la dependència, doncs, mire, 1.400 expedients paralitzats, en el limbe, 2.326 persones reconegudes en les seves prestacions però esperant ajudes. Calculem que en Castelló, han mort 3.000 dependents esperant l'ajuda. Les xifres del fracàs escolar, el número de metges per habitants, d'infermers, de llits hospitalaris per 1.000 habitants, el número de places de majors, l'empobriment progressiu de les classes mitjanes. En xifres absolutes, quasi 50.000 famílies pateixen processos d'exclusió social moderada o severa.

Als darrers anys 35.000 persones més en aquesta província. Estic parlant sols de la província de Castelló, viuen per sota el llindar de la pobresa, caiguda demogràfica a l'interior, en compte, molt important, no podem aprofundir en la bretxa, en el que és la província dual. Envelliment de la població a les zones rurals, una línia roja que deuria a vostè inquietar-lo en gran manera. Tancament d'unitats escolars, que es el principi del fi, al món rural. Número de persones, de joves que tenen que marxar i abandonar Castelló, jo crec que tot accentua els trets d'una província dual.

La contradicció de viure un temps, on tenim la generació més ben formada, més ben preparada de l'història, també gràcies a la Universitat Jaume I, el gran projecte que ha revolucionat la província de Castelló al segle XX i XXI, és expulsada de la seua terra per manca d'oportunitats i per manca d'esperança. Decapitar el talent que la gent jove se'n vaja, que protagonitza l'èxode és una malíssima inversió i aquestes són realitats prou incontestables.

Ni siquiera he valorat, he fet una descripció objectiva, que no poden ser aquestes realitats ignorades per vostè. Si diagnosticuem malament, si ens quedem a la urna, a la càpsula, si mirem i no veiem, complicat serà encertar les polítiques que puga generar, inspirar, motivar, coordinar, lubricar, acoblar, demanar, exigir, reivindicar aquesta casa; que té les competències que té, però també té amb la Llei, la competència de defensar els interessos generals de la província coordinant, coordinant explícitament es diu a la Llei, article 31, a altres administracions per a que actuen i situen en el mapa de les inversions, de les esperances també a la nostra província.

En una província a més a més on la Diputació ha volgut ser, estar, ocupar i eclipsar-ho tot històricament. Té eixe background, té eixa peculiaritat la província de Castelló. La Generalitat mor a Almenara, tots ho sabem, i a partir d'aquí apareix una mena de califat distint, on tot ha tingut que passar sempre per el bessamans d'aquesta casa. Algunes responsabilitats tindran, no miren tant l'herència dels altres, en la realitat, en la radiografia del Castelló del 2014. Aquesta casa té un gran problema, de rutina, de conformisme, d'esgotament, de falta d'estratègia, de saber on anem, de lideratge al segle XXI, lideratge al segle XXI que és coordinar un lideratge coral, col·lectiu, plural, divers, per assenyalar, per trobar coordenades conjuntes, compartides de futur.

Jo crec, sincerament, ho he dit en algun altra ocasió que no s'han recuperat, com a PP, com a marca, com a poder provincial tants anys. Estan fossilitzats, i és complicat sortir d'eixa situació pètria, és molt complicat, jo ho puc entendre, però no s'han recuperat del gran fracàs, de la gran ficció, de la gran mentida, de la farsa que han alimentat durant tants anys. Perquè aquesta Diputació tenia un pla, tenia coordenades, tenia fulla de ruta, la tenia, roïna,

però en la seua lògica era un pla, escrit, plasmat, mil vegades venut, però era un pla roïn, era un troiano que diríem en termes informàtics, perquè tenia que acabar malament, tenia que acabar desfent, destruint expectatives i esperances, quinze camps de golf, desenes de milers de segones residències i un gran parc temàtic, els “eventos” famosos, i tot això abans de nàixer, abans de nàixer s’ha evaporat i no tenen pla B.

D’ahí que frustrat tot, corregueren a fer-se la foto abraçant la quimera d’Eurovegas, quan va haver un amago de que poguera aterrar a Oropesa, i després van dir als pirates del fràcking que sí, inicialment, que per què no conèixer, per què no explorar la riquesa que podíem tindre al subsòl.

Tot això obeeix a que no tenen les idees clares ni saben on enfocar la famosa i joiosa vela per tal de que el vaixell arriba a un bon port, perquè creuen en el que creuen i perquè són el que són. La província necessita una nova identitat, un nou ordre econòmic, industrial, turístic, cultural, institucional, moral. La pregunta, la pregunta important, senyor Moliner, es útil, podrà ser útil aquesta Diputació tal com és, tal com s’ha forjat, amb tots els vicis adquirits que té i que li pesen?, serà útil aquesta Diputació per a crear eixes condicions?, pot i vol crear condicions per a que les ciutats, amb compte, l’espai local siguen l’autèntic i genuí nou motor d’un territori vertebrat d’un altra manera?.

El món local, els municipis com a nous ecosistemes d’una nova economia, basada en les idees, en el talent, en la creativitat, en la tolerància que tot ho fa possible, que sols des dels ajuntaments i el món local, l’espai local es pot liderar, com escenaris protagonistes d’un nou model de progrés, de drets i de llibertats, podrà ser útil una institució del XIX per a liderar, per a pilotar, per a coordinar les grans transformacions que necessitem, entrat el segle XXI?.

Mire, jo crec que aquesta Diputació és massa conservadora. S’ha vist, al liderar vostè i el seu equip des del minut zero, la reforma de l’administració local que confisca drets, que confisca possibilitats i vigor i força i autonomia local, sobretot als menors de 20.000 habitants. Va ser el primer que en els primers esborranys va significar-se a favor d’eixa reforma que ha fet, i farà molt de mal a la força, a la potència de l’espai local i del món local.

Els agrada massa sentir-se una aristocràcia, no triada, avui ha comentat alguna cosa que no sé si té el consentiment de Rajoy per a dir-ho o és l’ocurrència del dia, però els agrada massa ser aristocràcia superior al món local, i el president de la diputació deuria ser, si em permet l’expressió, amb el respecte personal que li tinc, l’últim mono, darrere de l’últim dels alcaldes. Del primer i de l’últim dels alcaldes d’aquesta província. L’excés i l’abús de convenis singulars trenca principis d’igualtat d’oportunitats, d’objectivitat, de transparència.

Veiem que hi ha pobles que per igualar el que reben alguns de cop, o en dos anualitats o tres, deuen esperar cinquanta anys. De POYS, de Plans d’Obres i Serveis reglats. Veiem sisenes fases de piscines cobertes, convivint amb realitats de misèria hídrica, vint anys de PP, del pal corcat, de la vela, de l’herència, vint anys del PP i pobles depenent encara de camions cuba, la imatge no és no vull ofendre al món subdesenvolupat, la imatge no toca a aquesta província de Castellón que tots estimem tantíssim.

Eixa és la gran farsa d’aquesta casa, amb les balconades “agua para todos” i camions cubes per alguns. Una farsa que es prolonga, aquesta mateixa setmana de 22 milions, vostè abans ha parlat que havien anunciat per obres hidràuliques als Ports, passen a 2. Molta gent es va creure que el transvasament de l’Ebre ja l’havia aconseguit, com sap que ni els aragonesos del PP ni els catalans del PP, ni Rajoy, pretén fer res en eixa direcció. Vint-i-dos milions

havien anunciat per obres hidràuliques als Ports, i passen a dos, per a fer futuribles dos pous a Sorita i al Forcall, i estudiant el cas de Vilafranca.

S'escolta un rumor i el senyor Colomer pregunta,

..... que? no, no m'ho han explicat molt be els alcaldes, clar que m'ho han explicat molt be, decepcionant, decepcionant absolutament, reunió decepcionant. Home, ... no per als nostres alcaldes. Conec fins i tot el testimoni de l'alcalde del PP d'Ares que va dir, be, però on està la solució?, que ens espera? Volem aigua, no?. A més a més, trenta de juny, entrat l'estiu 2014, tard, poc i malament. I encara algú s'atreveix després a parlar de la poca alçada de mires dels alcaldes socialistes. Jo crec que deuriem ser molt més prudents.

I vaig acabant, mire, una mostra consistent, considerable, senyor president de la incompareixença de la Diputació en els grans temes que per a nosaltres són les polítiques d'ocupació en una província com la nostra, front al gran problema de l'atur, vostès han triat la irrellevància, o el seguidisme. Mire, el "Plan de empleo conjunto" ha generat 63 llocs de treball, i en van prometre 1.400, ha segut el gran fracàs que fins i tot ja d'una manera indissimulada van reconèixer alguns portaveus que estan assentats en aquesta sala, i no coneixem la nova versió perquè segurament no tenen presa, o esperen un moment pre-electoral per a tornar a generar una nova ficció, mentre s'acumulen, s'acumulen totes les postres alternatives que hem presentat aquí, rebutjades sistemàticament.

Capítol especial i valoració especial vull fer per acabar sobre una qüestió, sobre una atribució d'aquesta Diputació, que crec, que pensa sincerament que vostè ha estimat no assumir, claudicar, capitular, a la que nosaltres li donem una gran importància. El paper de la Diputació com al lobby de pressió, com a palanca de pressió, com a defensa dels interessos de la província. Mire, si Valencia, si el seu company i amic, el molt honorable, si Valencia i Madrid no ens ajuden, no podrem avançar, és molt complicat, vostè no pot resoldre-ho tot, i és cert. Sobretot en un temps de moltes dificultats econòmiques cal que aparegue la política en majúscules, la capacitat de seduir, de convèncer, de concertar, d'arrapar recursos per a la província de Castelló.

Mire, entre la teatralització o l'histrionisme del passat, que tots ens recordem, i el conformisme, el silenci, la docilitat d'avui hi ha una estètica, hi ha una ètica de la reivindicació, de la defensa i de la dignitat de la província de Castelló, i sí que li ha tremolat el pols, senyor president, el pols, la veu, el cos, amb termes metafòrics. S'ha quedat afònic, ha reconegut i ha agraït avui, m'ha paregut sentir, que ha agraït el compromís de l'estat, el compromís de l'administració central de l'estat amb la província de Castelló. Jo crec que està molt equivocada, reivindicar és la primera obligació, inexcusable, han estat els ajuntaments orfes en la reivindicació del deute, de la morositat escandalosa, que ha estrangulat, ha asfixiat als ajuntaments de la província de Castelló. Eixe deute que ara darrerament estos dies estan pagant el Plan Confianza, en tres anys vostès han segut dòcils, han segut incapaços d'alçar la veu, i el deute significa més serveis públics, més accions positives per a la qualitat de vida de les persones.

Es poden fer moltes més coses, no és un deute gelat, burocràtic, significa privacions, renúncies en la vida reial de molts ciutadans i molts municipis. El deute que té amb la pròpia Diputació, la Generalitat, al voltant de 17 milions d'euros, dels quals una molt bona part, un percentatge molt significatiu ha segut recentment conceptuat com de, atents, "de difícil cobro", excusa?, en la Generalitat?, "difícil cobro"? Ni que foren uns fugitius que se'n van i escapen i no els trobarem. Escolte, que paguen fins al darrer cèntim. Ens preocupa en gran

manera. El deute històric en turisme, el vam parlar en el darrer plenari i no em vaig a estendre; La inversió estratègica pendent, 65.000 milions de les antigues pessetes, 400 milions d'euros, hi ha tota una constel·lació de deute en matèria de carreteres, de depuradores, en l'àmbit rural, centres educatius, sanitaris, socials, de què ens serveix tindre a l'excalde de Castelló, a la exsecretaria general del PP de la província de Castelló, titular de la Conselleria més inversora per definició, per antonomàsia que és la d'infraestructures; De què ens serveixen el Sr. Fabra i la Sra. Bonig, si ens neguen el pa i la sal?. Prou de cançons, ja.

Jo crec que ens genera molta decepció senyor president, la inacció, el Centre Ocupacional de Penyeta Roja per a persones discapacitades, sis anys fet, senyora Pallardó, o a qui correspongue, no crec que vostè tampoc sigui l'única responsable, sis anys fet i tancat. Davant l'administració central, on està la veu en defensa del corredor?. No em parle del corredor mediterrani, no confondre a l'opinió pública ni a nosaltres, ni a ningú. A nosaltres, no ens confondrà. No confondre el corredor amb el tercer rail, amb la versió barata, amb la versió que no satisfà les expectatives dels empresaris, la cimera en el Casino Antic de Castelló, que vam estar tots recolzant-l'ho, ja s'ha evaporat.

On està el victimisme aquell fictici i postís?; Rodalies, costes, la taxa del gas, la reforma energètica, un cop duríssim a la línia de flotació del sector del taulell. Vostès conformant-se. El Ministre Soria és un gran perill en aquesta matèria, i també en la seua obsessió dogmàtica en favor del petroli. Les Columbretes perillen, com perilla fins i tot la seua pròpia comunitat de Canàries. Pateixen d'afonia, discontinua i selectiva. No pot agrair-li a Madrid, no en aquest debat, no en el dia d'avui, senyor Moliner, no agraisca a Madrid. Plante cara a Madrid. No han estat a l'alçada en l'ordre del copagament, de la llei de la dependència, que ha espentat a la misèria a moltes persones de la província de Castelló. No han estat a l'alçada en l'ordre que regula les ajudes als menjadors escolars, perquè exclou als menors de vint mil habitants.

La senyora Pallardo, el Sr. Moliner van dir que van estar en una reunió prèvia preparatòria d'eixa ordre. Estaven sent testimonis de que als menors de 20.000, que són quasi tots, perquè tan sols son vuit pobles de més de vint mil a la província de Castelló, quedàvem exclosos i varen callar, varen pegar la cabotada. No és correcte senyor Moliner, necessitem una nova estratègia reivindicativa, inspire vostè, li ho he dit moltes vegades, marques el punt, lidere un pacte potent, de les forces vives de Castelló, assentes, convoque a la gent a una taula, lidere vostè, ja li ho deia el senyor antecessor que tenia, lideren vostès, a mi no m'agraden vostès, políticament parlant, però lideren vostès perquè ocupen un espai de responsabilitat, perquè no en tenim d'altre, la generalitat mor a Almenara, i al mapa d'Espanya, Madrid, Moncloa, aquí no ens ténen per a res. Lideren les forces socials i econòmiques i polítiques, ho va dir el president de la CEC, vostè el va escoltar en primera línia l'altre dia, el senyor Roca, va ser molt més reivindicatiu que vostè. Ho hem constatat nosaltres el dimarts reunir-nos amb el secretaris generals dels sindicats, preparant aquest debat. Lidere vostè.

Els actors econòmics i socials estan en un altra orbita, no es separe vostè del pols del batec de la vida reial, de la gent organitzada a la província de Castelló, li he dit varies vegades, a partir d'Almenara la Generalitat és testimonial, és un holograma borrós, morós, la Generalitat és un problema, és el contrari del Rei Mides que deien que tot el que tocava ho convertia en or. Tot el que s'ha mesclat en la Generalitat ha quedat arruïnat, que li ho diguen a l'Alcalde de Nules en el Pla d'Ocupació, va tindre que avançar els diners.

Per això, la Diputació pot assumir un paper, pot regular-se d'un altra manera, por mudar la pell, senyor president, pot mudar la pell, canviar la seua gramàtica, les regles del joc, més municipalista, van renunciar a un model alternatiu de concertació amb els ajuntaments, en l'època de la xarxa, de molts nòduls de connexió, no es pot programar de dalt a baix, més objectivitat, més justícia, més transparència, no és tot lo inversora que deuria ser. Els POYS, que és el pla per excel·lència d'aquesta casa, el més democràtic, el més objectiu, històricament el més potent, es el 5% del pressupost global de la casa. I els escoltem moltes vegades al senyor Barrachina, magnífic parlamentari dient el solvent, el sanejat, allò més magnífiques que són les xifres d'aquesta casa. Una Diputació rica, i una província pobra. Jo crec que eixa és la gran disfunció que no podem admetre de cap manera.

Fem un balanç molt crític, l'estat de la província no és el que vostè dibuixa, té molts matisos, substituir un inquilí per un altre inquilí, que el substitut, el número dos, l'aprenent, passe a ser el titular, no és prou, no salva la Diputació. Setze més tres, quasi vint anys, crec que hem perdut quasi vint anys. Moltes gràcies.

Senyor Barrachina, té la paraula,

Muchas gracias señor presidente, buenos días. En primer lugar quiero celebrar el acierto de proponer que haya una tercera urna y una elección directa de quienes aquí nos sentamos. Me parece eso tan saludable como la desaparición de los aforados en la Comunidad Valenciana que propone Alberto Fabra y ratifica el Presidente Rajoy, la reducción del número de Diputados autonómicos, su elección parcial de forma directa. Me parece también un acierto que nosotros, igual que sucede en los territorios forales de Álava, Guipúzcoa y Vizcaya, podamos ser elegidos directamente por los ciudadanos. Creo que es un acierto. No pienso como el señor Colomer que ha calificado de "chorrada" la propuesta. Me parece un acierto esta propuesta, de hecho a nosotros el ejercicio de poder cambiar la normativa electoral, o de sugerirlo y de que estamos a disposición de cualquier propuesta de la oposición, no nace de la conveniencia. De hecho un simple vistazo a este hemiciclo indica que hay 18 diputados del Partido Popular, 8 diputados del PSOE y 1 de Compromís. Por tanto la actual distribución no nos resulta incómoda ni esquiva, pero entendemos y hemos tomado nota de que la creciente desafección con los políticos nos obliga a hacer un ejercicio, y yo les pido que se sumen a ese proceso de profunda reforma electoral que ha propuesto Javier Moliner, que propuso Alberto Fabra y que también ha sugerido ya Mariano Rajoy.

Me resulta difícilmente comprensible, y voy a tratar de ir respondiendo a todas las intervenciones, difícilmente comprensible que el portavoz, y en eso tiene razón, socialista diga que este debate se debe a una propuesta suya y a un acuerdo de todos, y a la vez diga que nos arrogamos en exclusiva la verdad, que tenemos un discurso eufórico y triunfalista y que no contamos para nadie en nada.

No, no es cierto, este debate se celebra porque afortunadamente nosotros aún disfrutando de esa amplia mayoría que los castellonenses han querido darnos, nos encontramos cómodos llegando a acuerdos y celebramos este debate y este debate se retransmite íntegramente por televisión y pactamos y fuimos la primera Diputación provincial que llegó a un acuerdo de crear un reglamento unánimemente aprobado, con un apartado de la transparencia, y todas sus nóminas y todas nuestras nóminas y todos nuestros bienes

aparecen hoy en nuestra página web y por tanto el ejercicio, de acuerdo y de transparencia está siendo importantísimo. Gigante.

Ustedes no le darán importancia, pero ese nuevo diseño web, ese ejercicio de transparencia recibe anualmente trescientas mil visitas. Difícilmente comprensible que sigamos aplicando el rodillo cuando podíamos hacerlo y sin embargo nos avenimos a pactar este y cualquier otro tipo de reunión.

Hemos celebrado cumbres de alcaldes y la lástima es que cuando damos la palabra a los alcaldes socialistas para que directamente interpielen al presidente de la Diputación, prefieran, incumpliendo sus obligaciones, abandonar esa reunión de alcaldes, por tanto la propuesta del presidente y el ejercicio de transparencia que está llevando a cabo esta diputación provincial tiene escasos precedentes, y si hay alguna Diputación Provincial que existe, gobernada por los supuestos progresistas, me gustaría conocer cual es su reglamento y cual es su capítulo de la transparencia que será tan transparente como el propio nombre del capítulo.

Intentando seguir un orden a las intervenciones, ha dicho el Sr. Nomdedéu que el presidente ha hablado solo un 20% de la Diputación y el resto de la provincia. Es que este debate, no es sobre el estado de la Diputación sino sobre el estado de la provincia y por tanto ha estado hablando exclusivamente de la provincia. No se le ha ocurrido proponer, como usted en el último pleno que optásemos por la República o por la Monarquía, ha hablado de la provincia de Castellón, el 100% de su tiempo como suele hacer habitualmente, y todo aquello que afecta a la provincia de Castellón.

Ha dicho algo el Sr. Nomdedéu en lo que estoy de acuerdo, hemos sufrido marginación desde el Estado, hemos sufrido una profunda marginación y yo con el paréntesis de los ocho años del 96 al 2004, en el que diez, no uno, diez tramos de autovía licitó el gobierno Aznar y se puso en marcha el Euromed, salvo ese periodo de ocho años, es verdad, que hemos sufrido una profundísima marginación. Y no solo marginación, sino un comportamiento erróneo, errático, lo poquito se ha hecho se ha hecho muy mal. Mil ochocientos millones de euros que yo confío que la fiscalía acelere sus actuaciones para sentar en el banquillo pronto a aquéllos que han provocado los terremotos en la provincia de Castellón. Aquél Consejo de Ministros, aquellos dos Consejos de Ministros repletos de militantes socialistas que decidió, primero aprobar una instalación en la que se les olvidó, se despistaron, se les olvidó el Estudio sismológico y por eso hemos tenido algunos terremotos.

Lo digo por que el Sr. Colomer ha dicho que Soria es un peligro. No, peligro es construir con 1.800 millones de todos los ciudadanos un almacén de gas que no funciona y además haberse olvidado en el trámite medioambiental el estudio sismográfico. Eso, en eso le doy la razón a la crítica de Nomdedéu, se han hecho pocas cosas, salvo el periodo 96-2004 y las que se han hecho han sido erróneas y yo confío que tanto el acuerdo de la construcción como el acuerdo del Consejo de Ministros del año 2010 en el cual se decidió pagar 1.800 millones de euros funcionase o no funcionase esa instalación, con el recibo de la luz de todos nosotros, creo que son motivos más que suficientes para que la Fiscalía acelere sus actuaciones contra los gobernantes socialistas que si hicieron alguna cosa en los últimos ocho años de gobierno en España de los progresistas y en concreto las cosas son dos, el Castor y las desaladoras. Lo digo porque el Sr. Colomer ha llegado a decir en un momento de efusividad en su discurso, criticando las actuaciones que vivimos en la miseria hídrica. Oiga, miseria hídrica los que han construido con 400 millones de euros, con 400 millones dos desaladoras que nadie quiere poner en marcha porque tiene un impacto ambiental gigante, y el agua sale tres veces mas cara de lo que le cuesta hoy a los vecinos.

Eso es miseria hídrica y se ríen ustedes de que por fin, por fin, la zona norte de la provincia en donde en una parte de sus municipios gobiernan, democráticamente ustedes, se quejan, se ríen, se burlan de que vayan a recibir ahora cuatro millones y medio y ustedes tiran, tiran 400 millones y llaman miseria hídrica a invertir poco. Qué desfachatez. Qué desfachatez.

Castor, Desaladoras y la tercera actuación no la voy a nombrar porque esa dijeron ustedes que nunca jamás la harían, la del Centro Penitenciario y les ha costado desaparecer en el municipio de Albocàsser.

Continuando con la intervención del Sr. Nomdedéu, decía y se quejaba del azulejo. A nosotros hay decisiones que no nos han gustado y las hemos criticado, bromeaba con la marca de la promoción de Spain. Decía que Spain, “es pain para hoy y hambre para mañana”, burlas señor Nomdedéu, las justas, sea usted nacionalista o no sea nacionalista, burlarse de es pain para hoy y hambre para mañana es un error por su parte. Burlas, las justas, la inmensa mayoría de los castellonenses, en el entorno del 94, 95% se siente orgulloso o muy orgulloso de Spain, por tanto, bromas las justas. Bromas las justas Sr. Nomdedéu en este momento. En este momento España ya no es el 28, es el primero, no lo decimos nosotros, lo dice Eurostat, la agencia. La agencia dirigida por cierto por el Comisario Almunia, dice que somos los primeros de 28 generando empleo. Dice que somos el país más atractivo para la recepción de inversiones. Dice que 70 millones de extranjeros hacen cola para venir a visitar España. Ese “es pain para hoy y hambre para mañana” con el que usted bromea. No, hoy afortunadamente con un gobierno fiable, España vuelve a ser una nación fiable, le duela a usted más o le duela a usted menos, por tanto, bromas, y burlas las justas.

Las empresas de Castellón, si, las empresas han sufrido muchísimo, desaparecieron con el socialismo casi mil. Cuatrocientas nuevas empresas han nacido este año, y ¿por qué nacen?. Nacen porque hay una reforma laboral que ha dado flexibilidad laboral, y nacen porque ya tienen un horizonte fiscal que les anuncia que van a pagar un 25 y no un 30%, y nacen porque ya por fin tienen acceso al crédito; Esa cosa tan rara de la prima de riesgo, permite que hoy, ya haya crédito para todos y les permite crear empleo porque hay un proceso y lo conoce usted bien, de desburocratización, que hoy permite que con una declaración responsable, se abran empresas.

Por tanto es verdad, que las empresas lo han pasado mal pero ahora, afortunadamente, ya no cierran. En la provincia de Castellón, con 400 nuevas en lo que llevamos de 2014, ya es una tierra, como decía el presidente Moliner, de oportunidades, en el que las empresas nacen, y ya no mueren por centenares como en los cuatro aciagos últimos años de gobierno de izquierda en esta provincia.

Decía el Sr. Colomer en sus intervenciones que la nuestra había sido una intervención eufórica y triunfalista y le he escuchado decir en varias ocasiones que nosotros estamos, nos recreamos en el éxito y que tenemos una Diputación rica. No, yo he dicho que las cosas, como es nuestra obligación, funcionan en esta casa correctamente, y los datos que ha dado el presidente Moliner se los resumiré para qué sirven.

Reducir un 39% la deuda en dos años y medio, bajar un 73% el pago de intereses, reducir un 35%, de 17 a 10 millones los pagos, el gasto corriente; y reducir los contratos, las actuaciones extrajudiciales en un 97%, yo no voy a calificarlo de si es muy bueno o muy malo, hágalo usted, pero eso lo que nos ha permitido es de los 18 millones que invertimos en nuestros pueblos el año pasado, pasar a 37 millones de euros en 2014. Eso tiene que ser una buena noticia, incluso para la izquierda en esta provincia que la Diputación invierta

37 millones de euros, justo el doble que el año pasado, producto de esa gestión, yo no quiero calificar de eufórica ni de triunfalista, no. El resultado es ese, es que este año podemos hacer 2.500 actuaciones en toda la provincia de Castellón y nos permite por tanto volcar ese presupuesto en nuestros municipios, y en las empresas. Que las empresas sepan que van a cobrar en 15 días y no en 59, es una buena noticia, permite que no cierren empresas como cerraban en el año 2011 antes de que el gobierno de Rajoy aprobase planes de pago a proveedores.

No nos arrogamos, como dice el Sr. Colomer, ninguna exclusiva de verdad. De hecho, la celebración de este Pleno, la existencia del Reglamento, que sea televisado en directo, que se conozcan las nóminas, las actividades, todo eso, incluso el pacto en los presupuestos, que volveremos a ofrecerlo, lo hacemos sin necesidad, 18 PP, 8 PSOE, 1 COMPROMÍS, lo hacemos por devoción. Nos gusta. Nos gustaría llegar a más acuerdos con ustedes, es difícil, llegar a acuerdos con ustedes, pero nos gusta. Lo hacemos porque nos lo creemos, no necesitamos por tanto la invitación, ni consideramos que el Presidente de la Diputación sea, como ha calificado el Sr. Colomer de “el último mono”, después de los Alcaldes, no. Es un presidente elegido democráticamente tanto como los presidentes socialistas que hay de diputaciones y lo que nos gustaría es que su elección fuese directa por parte de los ciudadanos. Algo a lo que uds. se oponen.

Dice el Sr. Colomer que el gerente del hospital provincial planteó una situación en una reunión, por cierto, informal, en las que pactamos Compromís, el PSOE y el PP, en la que pactamos la modificación de los estatutos del consorcio, nosotros, los que creemos tener toda la razón, pactamos un cambio en la cual se propusieron mejoras. Le recuerdo que ese gerente es un gerente puesto, propuesto por el Presidente Javier Moliner y por el Presidente Alberto Fabra, o su Conseller de Sanidad, por tanto, sería absurdo decir que ese cambio propuesto por nosotros es un cambio que lo que hace es confesar que aquello funcionaba mal, nadie lo dijo nunca en la reunión. Se dijo que funcionaba bien y el objetivo era que funcionase de forma óptima. Estamos orgullosísimos del Hospital Provincial. Su calidad es extraordinaria y todas las mejoras que ustedes escucharon son para mejorar y para preservar esa calidad extraordinaria.

Habla, como siempre, y es un tema preocupante de la pobreza, el Sr. Colomer, y tiene razón, es decir, habla de la pobreza porque es un tema preocupante, del empobrecimiento, del umbral de la pobreza, de cierre de unidades escolares en el mundo rural. En esto he de decir la verdad, es decir, los cierres, cierres, cierres, en la Comunidad Valenciana de organismos autónomos y de empresas públicas, si, las conocemos, pero este Gobierno valenciano y esta provincia en este momento sigue abriendo colegios, centros de salud, y ayer mismo parques de bomberos, o sea, lo que se cierran son organismos y entes públicos y se siguen abriendo el último colegio, por eso que habla de unidades rurales cerradas, es el que salió publicado el sábado, un nuevo colegio público en el municipio de Chovar. Uno nuevo, un centro rural agrupado, por tanto, este gobierno autonómico del partido popular cierra organismos y empresas autónomas y abre colegios, centros de salud y abre parques de bomberos. Por tanto, cuando quieran lanzar eslóganes, apellídenlos, digan donde cerramos, donde haya niños, donde cerramos algún aula.

Habla de la desigualdad, y de la desigualdad me gustaría ser justo, porque es muy fácil hacer demagogia con esto. Es muy fácil, decía Churchill que el defecto inherente es el reparto desigual del beneficio, y el beneficio inherente del socialismo es el reparto equitativo de la miseria. Es verdad que cuando hay un reparto injusto del beneficio se puede corregir, con los impuestos, con los 115 millones de euros de impuestos de menos, que van a pagar los vecinos de Castellón con la bajada de impuestos propuesta por el grupo popular, pero lo

que es ineludible es que cuando el socialismo reparte equitativamente la miseria eso pueda tener algún arreglo.

La pobreza, efectivamente, nosotros, aquí se ha hablado de un barco, de vientos, el barco que cogimos que iba a la deriva no conseguimos reorientarlo hasta el 2013. Conocen ustedes que no se pudo cambiar la dirección porque estábamos achicando agua de un barco que se hundía. Hoy el dato es el siguiente, porque el de la pobreza es una línea paralela y en sentido inverso al de la generación de empleo.

En el último año, 3.906 cotizantes a la seguridad social más en Castellón, 4.130 parados menos, en los últimos 12 meses. En la etapa del PSOE, de 12.000 a 67.000 parados mas, aquella época no había pobreza, y de hecho, cuando se denunciaba por parte de Cáritas a quien yo respeto, que crecía la pobreza, cuando Cáritas decía que crecía la pobreza, la pobreza crecía al mismo ritmo, que el desempleo.

Su ministra Leyre Pajín decía, Cáritas hace demagogia y en España no hay pobres, claro, es cruel, es descarnado, que ustedes, ustedes es el PSOE, que creó tres millones setecientos mil parados no hubiese pobreza, y la pobreza la inventa Rajoy cuando crea 291.000 cotizantes nuevos a la seguridad social en los últimos 12 meses. Claro, es una cosa peculiar. Lo digo porque el principal gasto social de esta provincia lo conoce usted, son las pensiones. 125.000 jubilados y pensionistas de Castellón, que llevan tres años consecutivos con el gobierno del partido popular, tres, ganando poder adquisitivo, tres, tres años consecutivos. 1.355 millones de euros. Nosotros no, no hemos necesitado congelar las pensiones como hicieron ustedes es más, por si ustedes volvieran a gobernar, hemos vuelto a aprobar otra ley, ya hicimos una en el 97, que les obligaba a la revalorización de las pensiones que tuvieron que derogar para poder congelarlas, y hemos hecho otra por si vuelven. El crecimiento automático y permanente de las pensiones con un mínimo del 0'25%, con un mínimo, por tanto, aunque llegasen ustedes, no podrían volver a congelar de nuevo las pensiones sin derogar la ley que ha aprobado Rajoy, y por tanto los 125.000 jubilados y pensionistas de Castellón saben que este ha sido el único país, el único de los 28 de la Unión que ha recibido ayudas de la Unión Europea y que sus pensiones han crecido, el resto de países han bajado entre un 10 y un 40% las pensiones a sus mayores. Nosotros, con nosotros han crecido los tres años, los tres años, ha crecido el poder adquisitivo de nuestros jubilados y pensionistas hasta el día de hoy. Esta Diputación no permanece ajena absolutamente a nada, casi 4.000, exactamente 3.929 aparatos de teleayuda domiciliaria dispone, disfrutan 128 municipios y sus personas mayores para que ese cántico al envejecimiento de las zonas rurales sea menos grave que como lo ha subrayado el SR. Colomer.

Y luego habla de la desigualdad, la desigualdad podemos coger indicadores y estudios de todo tipo, ahora científicos, científicos uno, que yo conozca científicos, uno, y si quiere se lo enseño, pero le va a molestar se lo voy a enseñar.

El Sr. Barrachina muestra un gráfico al Pleno

Científico, científico uno, uno, que solo dice esto, dice que cuando gobernó el Partido popular, es decir, 96-2004, el 20% de españoles que más dinero tenía sobre el 20% que menos tenía que es la cifra que utiliza Eurostat, si tienen dudas llamen a Joaquin Almunia que comparte carnet y militancia. Dice que la desigualdad en España bajó un 22% con el Partido Popular, con esos.

Llegó Rodríguez Zapatero, es decir, cuando dejamos el gobierno, el quinto que más ganaba en España ganaba cinco veces más que el quinto, que el 20% más pobre, ganaba cinco veces más. Cuando se va por expreso deseo de los españoles Zapatero, en lugar de cinco veces más, los ricos, siete veces más, siete.

Y aquí estaba González, es decir, con González subió la desigualdad, con el PP baja la desigualdad, y con nosotros, cuando nos vayamos, yo me comprometo a sacar este nuevo gráfico habrá vuelto a bajar la desigualdad en España científicamente, y luego estudios pueden haber muchos, y pobreza existe, y pobreza hay, y como ha subrayado el presidente Moliner no estamos felices. Estamos medianamente satisfechos porque todo, las piezas del descuajeringado puzzle económico que nos entregaron empiezan a encajar, y por tanto se crean empresas, se crea empleo, eso permite generar, anunciar bajadas de impuestos y que este mismo mes, el de Julio, en el que estamos 8.000 autónomos de Castellón, acaben el mes con 150 euros más en el bolsillo, porque en lugar del 21 pagarán el 15% a Hacienda, y por tanto son piezas de un círculo virtuoso que han terminado por encajar y que afortunadamente yo lo dije en el primer debate que tuve la oportunidad, cuando acabemos la legislatura, esta en la que estamos, tendremos muchos menos desempleados, tendremos más cotizantes, y tal y como avanzan y si las reformas emprendidas por el gobierno de España no se frenan, eso cada día tendrá un mayor valor.

Nosotros, y por seguir un poco el orden de las intervenciones del Sr. Colomer, ha llegado a decir que nosotros estamos con los piratas del fràcking, nosotros, o sea, que nosotros, Que los que construyeron el Castor y decidieron pagarle a Florentino Pérez 1.800 millones fuese o no, es decir, una obra que valía 1.000 millones y que solo los modificados de obra fueron de 800 millones de euros. Hablo de 800 millones de euros, de desvío, 800 millones de euros, es decir, es que la inversión media del Estado en la provincia ha venido estando en el entorno de los 100 millones, y ustedes se gastan 1.800 millones con los de los terremotos, sin estudio sismológico, 1.800 millones que tendremos que pagar entre todos, y resulta que nosotros nos hemos aliado con los "piratas del fràcking".

No, no, es al revés, nosotros nos opusimos técnicamente a ellos, y por tanto políticamente, nosotros no somos de la pancarta, ustedes siempre llevan la misma, por cierto, han participado, se las hemos contado, ustedes, en 1.290 manifestaciones contra nosotros, es decir, a cada solución de esas que permiten 3.906 cotizantes a la seguridad social más, a cada solución nuestra una manifestación suya. 1.290, 1.290, y entre ellas, por el fràcking, no?.

El presidente encargo a una comisión técnica, se les ofreció a ustedes que propusiesen técnicos, una comisión técnica que dijese, oye esto del fràcking, que está triunfando en los países donde gobiernan los progresistas, como Barak Obama, que ha cambiado su política energética, porque ha llenado el país de fràcking, ¿Esto es bueno o es malo?, y la comisión técnica nos dijo, oye, ahí en ese lugar y por esta empresa, es malo, y dijimos, es malo.

Dijimos, es malo y votamos unánimemente, es malo, y ahora resulta que me descubro yo aliado con los piratas del fràcking. Oiga es que dijimos que no políticamente porque habíamos fundamentado técnicamente que no era bueno, técnicamente que no era bueno. Es sorprendente, sobre todo el repudio que les genera ahora las políticas energéticas de Obama cuando se acuerda aquella frase famosa que decía que "... ahora que Zapatero ha llegado a presidente de turno de la Unión Europea y Obama ha ganado las elecciones europeas, se produce una constelación de astros ". Es que es el mismo, es

que Obama era el mismo y es que Zapatero hizo lo que hizo, y es el del Castor y las desaladoras, y ustedes nos llaman aliados con los piratas del fracking y que vivimos en la miseria hídrica tras enterrar los 400 millones de euros en dos desaladoras que nadie quiere poner en marcha.

Han llegado a hablar el Sr. Colomer de asfixia, yo me lo voy anotando porque luego lo leo y no doy crédito, de asfixia a los Ayuntamientos, si en el 2011, si es que yo lo viví, si es que habían cortes de luz, si es que habían listas infinitas de impago a los proveedores, si es que había retrasos en las nominas, en mi comarca, sin ir más lejos, de seis meses a los trabajadores, es que lo viví, asfixia económica, y hoy sabe lo que hay, superávit. Un 90% de los ayuntamientos de Castellón tiene superávit, ¿y esto es milagroso?, no. Eso son 44 millones de euros de Rajoy de más de subvención a los ayuntamientos de la provincia, 44 millones de euros más de subvención, es decir, a todos les aumentó casi un 20% la participación en los ingresos del Estado, uno; dos, el aplazamiento, ¿se acuerdan que rogábamos, que implorábamos, y ustedes se oponían, a que esa devolución por excesos de pagos, esa devolución que eran cinco años, la pedíamos, en cinco años, que para la Diputación son 40 millones de euros que nos pidió Zapatero al marcharse, por carta, justo el mes, el mes del cambio, es decir, el mes que Javier Moliner toma posesión, llega la segunda carta que nos dice que son 40 millones los que tenemos que devolver. El gobierno de Rajoy dijo, oye, en lugar de cinco años, en 10 años. Segunda medida.

Tercera medida, Rajoy ha pechado, yo he tenido que soportar por la tele alcaldes suyos diciendo que Rajoy les ha aprobado una subida de impuestos ¿sí?, Rajoy les ayudo, dijo, mire, en los ayuntamientos que hagan lo que quieran, yo voy a subirles un 10% su recaudación en el IBI, quien no la quiera, que la baje. No la bajó nadie, es decir, nadie bajó su tipo, aunque tienen libertad, y todo el mundo acusaba a Rajoy de que los ayuntamientos tienen más ingresos. Por tanto, esto no ha sido por sorteo, los ayuntamientos de la provincia de Castellón han pasado de la quiebra al superávit por cuatro decisiones políticas del gobierno del PP, cuatro que ustedes pudieron tomar y no tomaron nunca.

Planes de pagos a proveedores, aumento en las transferencias de los ayuntamientos, aplazamiento del pago, aplazamiento de la devolución de la PIE, de la participación en los ingresos del estado de años anteriores, subida en la tributación, y después, eso en la parte, cuatro medidas en la parte de los ingresos, y en la de los gastos que ha vuelto el control, es decir, que ha regresado el control, España fue el primer país, no el segundo, el primero en aprobar una ley que decía sentido común.

Oye, gástate solo lo que ingresa, equilibrio, Ley de Estabilidad Presupuestaria, gobierno de Aznar 1997, derogada, por el gobierno de Zapatero en 2004. Nada más llegar, nada más llegar, que ha supuesto el descontrol de nuestras cuentas. Ahora ha retornado, es decir ya el equilibrio es obligatorio y los alcaldes que lo han hecho en esta provincia muy bien, todos muy bien para tener un 90% saben que no pueden contratar mucho, que no pueden endeudarse, eso es control, lo que había antes era descontrol, y claro que ahora el representante socialista diga, hable de asfixia a los ayuntamientos, por el amor de Dios, ¿aparecen muchos titulares ahora de impago de los ayuntamientos a sus trabajadores?, ¿muchos cortes de luz?, ninguno, ninguno, pero no ha sido por sorteo, nos lo hemos ganado todo a pulso y con su oposición. Todo a pulso y con su oposición, y afortunadamente, hemos salvado a todos los ayuntamientos y a todos los concejales. Eso sí, hemos propuesto medidas tan razonables como que el alcalde de Barcelona no cobre más de 100.000 euros si el presidente del gobierno de España cobra 67.000, y hemos puesto limitaciones al número de eventuales y al número de cargos liderados. Eso es muy razonable, y hemos dicho que a los ayuntamientos nadie les cargue nuevas competencias, sin el dinero por

delante, como hicieron ustedes, como hicieron ustedes con la ley de dependencia, por tanto, es verdad, que hubo asfixia económica y es cierto que el municipalismo en esta provincia y esta Diputación es buen conocedor de esta situación, vive un reverdecer económico por una serie de medidas acertadas, a las cuales, ustedes se han opuesto a todas.

Intervé el Sr. President,

Vage acabant senyor Barrachina,

Bueno, pues si le parece yo finalizo diciéndoles simplemente que yo si me creo una provincia en positivo, es decir, los datos que he dicho no son datos inventados, es decir 400 empresas más en este año, 3.906 cotizantes nuevos a la seguridad social en 12 meses, 4.100 parados menos, crecimiento en las exportaciones en un 7% en este año, llegada de turistas, en los 5 primeros meses otro 7%, anuncios importantísimos y obras reales de construcción, todas las noches, el AVE que nos va a comunicar con Valencia y con Madrid, una cuenta atrás es lo que le queda a los aviones para partir del aeropuerto, porque hemos conseguido por fin adjudicarlo a una empresa enormemente solvente y el anuncio para que en septiembre, además el resto del corredor mediterráneo hacia Tarragona, que sea licitado, por tanto, no solo somos una provincia con enormes posibilidades sino que ahora por fin, hay un gobierno de España que también cree en Castellón, no piensa como aquéllos ministros, el de industria en concreto, que éramos una provincia de pandereta, no. Somos una provincia con AVE, seremos una provincia con aeropuerto y somos una provincia generadora de empleo y afortunadamente en la cual las desigualdades se reducirán. Gracias.

Moltes gracies a tots, el senyor Nomdedéu té la paraula, segon torn,

Gracies senyor president, no voldria ser jo l'únic portaveu de la casa que no celebra l'encert de l'article 31 del nostre Reglament que estableix aquest debat, si sobre complirem els deu minuts que textualment diu el Reglament, per intervenció això ja seria un èxit apoteòsic. Al pobre fotògraf l'ha cridat la seua senyora per a preguntar-li si anava a dinar, li ha dit, " ... no se cariño es que hablan Barrachina y Colomer. ..." fem-s'ho mirar, eh.

Senyor Barrachina, no sigue vostè tant nacionalista, home, es posa molt nerviós, jo he fet broma sobre el resultat d'una campanya que té el nom que té, no he fet cap d'una campanya de promoció turística, no he fet cap broma sobre Espanya, que podria fer-la, eh?, si em donés la real gana, la faria i punt, i vostè no és ningú per a dir-me sobre que puc fer broma o no, però no la he feta. He fet broma sobre una campanya de promoció turística que té el nom que té, però és veritat a lo millor he comés un excés de confiança, en la meua intervenció a l'usar la ironia perquè la ironia reclama que qui estigue davant sigue intel·ligent per a entendre-la, però en qualsevol cas, com sé que vostè és intel·ligent, i sé que ho és, sé que ho és, em consta, he d'inferir que el que és vostè és un manipulador. Per exemple, ha dit que jo havia dit que el temps d'intervenció del president no, no....., jo el que he dit és que el senyor president, ha dedicat vint minuts, el 20% de la seua intervenció a parlar d'aquelles coses en les que teníem competència aquesta casa. Òbviament que ha parlat de la província, de coses que no depenen exclusivament de la província, però que afecten a la província, de coses que depenen de la província i que no depenen d'aquesta administració.

L'únic que he dit jo per a manifestar quina és la nostra posició és que de tot allò que el senyor president ha considerat a la seva exposició, important per a la província, aproximadament un 20%, tampoc li ho sabria dir exacte, però he calculat, depèn directament d'aquesta província, per tant, el que nosaltres d'aquesta Diputació, perdó, per tant el que jo volia posar de relleu és la capacitat que té aquesta administració en concret de canviar algunes coses.

I diu també el portaveu popular que vaig dur ací un debat sobre el model d'estat que no és de la província, cert, com tants altres que se n'han dut, es cert, però també afecta a la província. Tan cert com que la modificació de la Llei Electoral que proposa el senyor Moliner no depèn d'aquesta província però afecta a aquesta província, per tant, escolta, tampoc hi ha tanta diferència, en qualsevol cas, senyor Barrachina, vostè posava l'exemple de les Comunitats Forals, i jo, jo ho compre, eh?, ja m'està bé, parlem si volen del respecte als Furs del Regne de València, parlem si volen de concerts econòmics, a mi ja m'està be, suposa que no és això el que vostè volia dir, agafen els models, però tan sols aquelles cosetes soltetes que els hi agraden. En qualsevol cas, aquest no és el debat, no és el debat d'avui, des del nostre punt de vista.

Senyor President, jo he deixat per aquest segon torn un punt, un breu repàs de l'estat d'aquesta casa, si, ara si, de la diputació perquè si be, com crec, ... si més no he intentat demostrar, no és ni de bon tros l'administració competent per resoldre els principals problemes dels nostres conciutadans, si que té una incidència clara i directa sobre el dia a dia i ho fa en base a uns pressupostos que ací aprofitem, veritat?.

Deixem però primer convidar-los a recordar mentalment la fotografia de qui formava aquesta Corporació ara fa tres anys, jo em seia en cada un de nosaltres i comparar-la en quin forma part ara i on seu ara cada un de nosaltres, o dit d'un altra forma, els canvis que s'han produït en l'equip de govern, fruit de denúncies presentades pel meu grup que l'han obligat senyor president, a reaccionar i a fer canvis. I deixem també que els recorda, que encara hi ha dos assumptes vius al jutjat referents a aquesta casa, com són les corregudes de bous de la beneficència i la depuradora de Borriol.

Perquè por valorar , no vius dos, .. .que jo sàpigue, perquè per valorar on estem és important saber d'on venim i qui ens va dur fins ací.

En la primera intervenció he parlat del seu programa i la incidència que té sobre les persones, deixem ara parlar dels pressupostos que fan possible complir o no complir el programa que vostès presenten. La situació econòmica de la Diputació és nítidament millor, millor que fa uns anys, ho dèiem sense cap tipus de dubte, ens sembla una evidència. I això s'ha de valorar positivament. Es cert que les Diputacions són unes administracions privilegiades per la nova Llei de Règim Local, perquè això defineix un determinat model d'estat, el que vostès els hi agrada, però no fora just no reconèixer en paral·lel que avui aquesta casa, aquesta és més eficaç i eficient en els pressupostos que fa cinc o que fa set anys. I això ho dic des de l'oposició sense que em caigues l'únic anell que porte.

Hi ha bàsicament dues crítiques principals que es fan als pressupostos d'aquesta Diputació o d'altres diputacions, els convenis singulars, n'ha parlat abans el representant socialista, es a dir, els acords amb municipis concrets per fer obres determinades que és cert tenen un cert grau de subjectivitat. I l'altra crítica, els programes reglats, que no

permeten als municipis decidir les seues pròpies inversions si estes depenen econòmicament de la Diputació.

En el cas del conveni singular, la crítica és sobre la discrecionalitat, amb la que s'atorguen, la qual cosa podria suposar tractes de favor en clau política i no sé si fins i tot, un cert clientelisme. En el segon cas, els programes reglats, la crítica és una suposada pèrdua d'autonomia municipal a l'hora de decidir línies de treball, ja que és la diputació amb la seua oferta tancada, d'un determinat nombre de programes, la que determina les prioritats.

La Diputació manté un elevat percentatge de convenis singulars, es cert, però fins on jo sé, aquest, portaveu d'aquest grup, aquestos han estat oberts a qualsevol ajuntament que els planteja, i en el cas del meu grup, en vam plantejar dos perquè tan sols governem en dos municipis, i tots dos van ser aprovats, he de dir també que a més a més hem votat favorablement a la resta, governem o no governem, dels convenis singulars, que ens han semblat d'interès per al municipi.

Però la Diputació de Castelló ha creat també per primer cop un total de 10 programes específics d'ajudes a municipis que engloben un camp molt ample, també se n'ha parlat, ho faré breu, eficàcia hídrica, Poys, aprofitament de massa forestal, els wifi, l'adequació de centres polifuncionals, i hi ha qui considera que prèviament a decidir els programes s'havia de haver fet una reunió amb els alcaldes, es possible. En tot cas és cert que els grups de l'oposició vam ser reunits i convocats a esmenar els programes o a proposar-ne de nous i aquesta també és una feina dels diputats que representem ací els interessos dels municipis. De fet jo diria que és exactament eixa la feina dels diputats d'ací, representar els interessos dels municipis.

L'estalvi i l'estructura que acaba d'explicar van determinar la nostra posició en la votació de l'últim pressupost, però hi ha mancances també des del nostre punt de vista. Ho vam veure fa deu dies en el debat sobre els menjadors escolars, per exemple, l'ordre de la Generalitat donava l'esquena manifestament a la realitat demogràfica de les nostres comarques, fins al punt que tan sols sis municipis s'han pogut adherir. Si recordem les xifres que s'han subratllat a la primera intervenció coincidirem en que és clarament insuficient, que tan sols s'haguen pogut acollir sis municipis. Una gran part de la població infantil ha quedat desprotegida amb aquella ordre.

No és igual en tots els territoris, ja hem ben parlar, la Diputació de València va aprovar una ordre que suplementava a la Conselleria, no deixant així cap poble fora. Ací vostès, s'hi van negar. Passa el mateix en determinades prestacions a domicili les que la Diputació de València suplementa amb programes de Conselleria, i nosaltres, o no ho fem o be ho fem d'una forma des del nostre punt de vista insuficient i deficient.

Però per acabar torna al principi, les Diputacions no generen recursos propis, els reben d'altres administracions, crec que fins ací estarem d'acord, en canvi, cada Diputació tria el seu catàleg de serveis generant evidents diferències entre uns territoris i uns altres. Açò no pot ser, nosaltres si més no, pensem que no ha de ser una ciutadana o un ciutadà, pague els mateixos impostos si és de Benetússer que si és de Pina de Montalgrao, i hauria de tindre uns serveis similars, bàsics, similars, per això posava exemples en matèria social que és molt especial per a tots. Unes prestacions equivalents, i això no passa, no passa.

Senyor Moliner vostè és el president del Lobby Partenalia, i ens va anunciar, si ho vaig entendre bé, que té previst celebrar a Castelló, en algun moment per determinar, una reunió d'organismes supramunicipals europeus, be està, jo li propose que prèviament, o en paral·lel, convoque a Castelló una reunió de les tres Diputacions valencianes, és el nostre marc geogràfic autònom, no de presidents, sinó de Corporacions, amb un ordre del dia pactat i tancat, perquè això no es converteixque en un orgue de grills, on puguem intercanviar experiències, programes, idees de les tres diputacions. Des del nostre grup pensem que aquest és un moment adequat per a fer-ho ja que estem immersos en tota la regulació de la nova Llei de Règim Local que trastoca competències de totes les administracions. Proposem un laboratori d'idees, de bones pràctiques de govern, que nosaltres puguem copiar dels altres allò que fanen els altres millor que nosaltres, i que els altres puguem inspirar-se en nosaltres per a millorar els serveis que presten als ciutadans. No sembla just, no ens sembla just a nosaltres pagar el mateix, i que pagant el mateix tinguem serveis tant diferents, i el que proposem no va en cap cas en contra de l'autonomia provincial, de la capacitat de prioritzar que lògicament i democràticament ha de tindre qualsevol govern provincial, perquè no proposem una unificació per decret, sinó que proposem fer una posada en comú per a millorar.

Acabe, les nostres comarques, la província en terminologia administrativa, tenen un potencial fantàstic, ho compartim tots els grups, i un nombre important de problemes per resoldre, polítiques hídriques, carreteres, serveis socials, atur, etc. A nosaltres, i a vostès como a govern, però també a nosaltres com oposició ens correspon l'honor i l'obligació de crear les condicions per millorar la qualitat de vida dels nostres conciutadans. La política és precisament això, fer que els nostres conciutadans visquen una miqueta millor, amb dotacions, amb serveis... . Aquesta casa ha de ser reivindicativa amb les altres administracions i justa i intel·ligent amb les seues actuacions, amb les inversions, i amb les despeses, i la intel·ligència política és un bé comú que creix quan és compartida.

No obvien les propostes de l'oposició, no es tanquen a compartir experiències amb les altres diputacions valencianes i em permetrà ací senyor president, ara que parlem d'ampliar el coneixement, recordar que tenim pendent encara de regular la participació ciutadana en aquesta casa, crec sincerament que no tenim dret a decebre a les quasi 600.000 persones a qui representem, i com deia Churchill, thank you

Sr. Colomer, té la paraula,

Doncs, moltes gràcies senyor president, i moltes gràcies també a tots els portaveus, al senyor Nomdedéu, al senyor Barrachina, encara que des de la discrepància es un luxe i un honor compartir l'espai d'aquest primer debat encara que jo vull reivindicar que crec que malgrat tot, es positiu perquè ajuda a confrontar i perquè ajuda a que aprenguem uns dels altres, jo crec que això val la pena sempre intentar subratllar-ho.

Mire ha parlat el senyor Barrachina i des de la discrepància li ho diré, de la desigualtat, si, nosaltres pensem que la província de Castelló, cada vegada és mes desigual, ho es en tota Espanya i en províncies com la nostra especialment, i no li va el paper de Robin Hood mostrant els papers, segurament trucats, al voltant de la pobresa, quan governaven el socialistes i la riquesa repartida quan governava el partit popular inspirat per la ideologia FAES.

Jo crec que no sé quina ideologia, si és de centre, de dreta, eren centre reformista, ara la secretaria Bonig diu que són de dretes, “legionarios y guerrilleros”, la pregunta és, on està la cabra de la legió?, vull dir, ideològicament, no es correcta eixa reflexió que fa desautoritzant la contribució del progressisme i d'aquest partit a la igualtat en este país, crec que no quadra, i espanta a la raó i a la lògica i a l'estadística i a la capacitat analítica científica i a la mètrica convencional que tenim, dir que quan ha governat el PP, hem guanyat en igualtat les persones.

Mire, en la reforma laboral que han fet hem parlat d'atur, tan sols la reforma laboral seua, senyor Barrachina 1.200.000 aturats més en aquest país, en un any. Mire, la reforma fiscal afavoreix a rics, jo crec que tots els experts ho assenyalen. Podem exonerar als pobres de solemnitat, que això no és cap novetat en les polítiques fiscals, però el tema d'haver protagonitzat l'amnistia fiscal de les grans fortunes, la fuga de capitals que vostè ha dit quan governava el partit, la fuga de capitals, vol que li recorda que la protagonitza en Suïssa?.

Mire, el control de les finances públiques, home no ho diguen des del PP valencià, no ho diguen des del PP valencià perquè ja ho diu Monago, que crec que és del PP, per a què vol el senyor Alberto Fabra més finançament?, per a Terra Mítica?, per a la Ciutat de la Llum?, per a Cacsá?, per a la visita del Papa?, per alimentar als que van organitzar la visita del Papa?, per a la fórmula 1?, per a saludar des del Ferrari?. Si es que ho ha dit Monago, finançament de l'administració local, clar que sí, compliment immediat de l'article 64 de l'Estatut, el Fons de cooperació intermunicipal, i no parle del sanejament dels ajuntaments, i de la salvació, l'acció salvífica del senyor Rajoy. Si la causa era la morositat escandalosa del Consell perquè ho havia dilapidat en el que no tocava, en el que no feia falta, dos-cents milions d'euros li devia la Generalitat Valenciana als Ajuntaments de Castelló, i el deute públic a Espanya, vostè que és un especialista senyor Barrachina.

Les darreres xifres, les darreres dades va tornar a créixer en el primer trimestre del 2014. Tot l'esforç que teòricament diu que fan, tot eixe “achique de agua” que ha dit literalment, vora un bilió, record històric de deute públic, vull dir, no som galàctics, no som perfectes, per què no cita que estem fracassant en eixe sentit, i el tema del Castor, anem a veure, caiguen qui caiguen, però siguen fidels. Els seus alcaldes també han protagonitzat, ja que parlem d'ajuntaments, el de Benicarló, el de Peñíscola, el de Vinaròs, han protagonitzat episodis de repudi entre ells públic per compte del Castor, perquè van enfocar molt malament el conflicte. Des del minut zero, buscant culpables i no buscant solucions. Sols hi ha solucions des de la unitat, des de la fortalesa des de l'antiquíssima cultura de la unitat.

Mire el Castor, ho he dit moltes vegades i són arguments ja reiteratius, mire, de l'A a la Z està el partit popular, setembre, reial decret de 1996, el president Aznar activa el tema; darrer document administratiu, l'alcalde de Vinaròs en desembre del 2012, mire, la Generalitat Catalana va reclamar estudis al voltant dels perills de hipotètics terratrèmols, la Generalitat Valenciana aplaudia amb les orelles el projecte Castor, estaven els documents oficials, està el testimoni de tots els Consellers d'Infraestructura de l'època. Està el testimoni del pare de tots vostès, políticament parlant, de D. Carlos Fabra, que va ser els que van alendar, els que van generar un discurs en l'imaginari col·lectiu positiu de la millora, de la qualitat, del subministrament energètic a la província de Castelló, com una província taulellera pot renunciar al Castor?. Memòria, mengen cues de passes, no sé, però no poden tindre aquesta, diguem aquesta pèrdua selectiva de la .. i parlant de les pensions, no lligue el tema de les pensions en la província que estem per sota de la mitjana espanyola, eixe és

un tema que ens preocupa perquè te a veure amb la gent major, amb l'exclusió i amb la pobresa, pobresa energètica i pobresa real de moltes famílies. No ho lligue al poder adquisitiu, no si us plau, no ho lligue al poder adquisitiu.

Molta gent ha experimentat una pujada d'un euro o de dos, però paral·lelament els copagaments en medicaments, en molts productes, el tema de la dependència, els avis que estan suportant la vida i les finances de tres generacions, d'ells, dels fills i dels nets. La solidaritat intrafamiliar, protagonitzada pels majors, no digue que hem incrementat el poder adquisitiu perquè la gent li perdrà la credibilitat, i vostè és una persona formada i qualificada. Mire en el tema de l'ocupació, província de Castelló, 733 afiliacions menys a la seguretat social, ara, eh, menys gent treballant, baixa la taxa de cobertura, estem ja en un 54% d'aturats que no cobren res. La gent se'n va, no estan a les llistes perquè se'n van, estrangers, immigrants, i nacionals se'n van. Hi ha una fractura social importantíssima, 93% d'ocupacions, de contractes, perdó temporals, i a la temporalitat hi ha que afegir-li el fet de contractes a temps parcial, a més a més. Baixada dels salaris, vostè que és amic de les estadístiques, ja ho deia Oscar Wilde, hi ha mentides, grans mentides i estadístiques segons com es barallen, mira-les, mira-les i enganys si vol, però l'enquesta de l'estructura salarial ha baixat una mitjana de mil cinc-cents euros anuals en molts, moltíssims treballadors, mire, jo vull dir-li que no som el mateix, mentre aquesta institució li queda vida, li queden recursos, apurarem totes les possibilitats per a ser útils, no creiem no m'amaga't mai, un servidor i aquest grup de desconfiar de l'estructura de les Diputacions al segle XXI després del procés constitucional de la descentralització en l'Espanya de les autonomies que hauria de ser algun dia federal. Eixe és el debat de l'altre dia, però mentres quede un socialista aquí, mentre estiguem aquí tractarem de pegar-li la volta com un calcetí, a voltes polítiques, en el marc de la llei que tenim.

Fixes vostès com estaran les altres administracions a les que vostès avui han rendit culte i han saludat i han felicitat i han agraït que potser l'únic que tenim per alçar la veu i per a tindre un cert marge de maniobra és el que estem aquí, és aquesta casa, no?, que té una possibilitat de finançament tan sols obrir la persiana, vostè no té que escalfar-se molt el cap, vostè és un tio molt hàbil, és un tipus molt hàbil, molt llest, però be el finançament de les Diputacions, anem a veure, és més fàcil impossible, obrint la persiana ja tenen tots els ingressos garantits, pregunta'ls als alcaldes, que vostès també ho han seguit, i ho son molts, el que costa treballar per garantir les finances l'estabilitat, que ho faça la Diputació té un valor, em permetrà que li digue, certament relatiu.

Mire, vostès, hi havia dit que anava a ser propositiu, han renunciat a definir un model de província, perquè no tenien un plan "B". Jo, ... pensem que la província cal reinventar-la entre tots, en un gran acord, en un gran acord que ja estan tardant en provocar-lo, en motivar-lo. Ahí si que podrien marcar-se el punt, ho torna a dir, seria molt important.

Mire, tres pilars, un model productiu diferent, un gran acord, senyor Moliner, que ajudarà a reequilibrar socio-econòmicament el territori, la interdependència, a vertebrar-lo millor, la base d'una economia productiva distinta, la reindustrialització. Han abandonat les polítiques, la Generalitat té polítiques, té competències exclusives en matèria de indústria, innovació, ocupació, etc.

Sobre la base del que hem fet be històricament, del taulell, un model basat en el coneixement, no podem competir en preus, i estem competint en preus, hi ha que apostar per el valor afegit, la innovació.... i això no té res a veure en que el ITC no cobre, en que el ITC no cobre, faça regulacions d'ocupació i pateixi i se'ls nega el pa i la sal als investigadors i a la transferència de coneixements de la universitat a l'empresa.

El deute que té la Generalitat amb l'UJI, per què en parlen d'això?. Ens va el futur, el motor, el canvi de model productiu, innovació i marca de qualitat en el sector agroalimentari. Hi ha coses que fan que són molt interessants i molt importants, i vostè, probablement ha innovat senyor Moliner, però és una qüestió molt lligada al manteniment de l'espai rural, del medi natural, de la sostenibilitat, per què no crear, ho vam dir un dia, un Centre d'Investigació de la Dieta Mediterrània com a punt de trobada de la gastronomia i del turisme.

Tercer sector social de l'economia, els hem visitat recentment, ahir, entre altres moltes vegades. Estan apurats, desesperació absoluta, el compliment de veritat de la llei de la dependència seria un viver d'ocupació per a la província de Castelló espectacular, exploren i exploten eixa possibilitat de jaciments nous d'ocupació. Un pla estratègic de turisme aprofitant, ho varem parlar l'altre dia, i es mofaven de l'història. Aprofitant, que teòricament es posarà en marxa l'aeroport, be, ara ens toca que la Generalitat ens prenga seriosament.

Va ser tot un clam en defensa de que la Generalitat ens ajuda, però quan ens vegem en este nivell de conformisme, que ens han de donar, res. Han de substituir els gestos, la genuflexió no ajuda, no és una bona inversió.

Indústries culturals, ha parlat d'impostos i de pressió fiscal, n'han tocat cinquanta d'impostos, cinquanta, entre ells el 21% a l'IVA cultural, posa amb risc, ja , l'índex de mortalitat empresarial en aquest sector es brutal, ja em diu vostè les empreses que es creen de molta gent desesperada que comença, però parle després del període útil de vida, de la mortalitat empresarial que també hi ha. Amb un 25% d'IVA, les indústries culturals que poden, està escrit generar molta ocupació i esperança i un projecte de vida per a molta gent.....

Aquesta província necessita un pla de rehabilitació d'edificis, de restauració del patrimoni històric artístic, és un sector el de la construcció que era potent, que ha quedat devastat, han de generar, han de buscar la complicitat de la Generalitat en la càrrega de competències que té per a tindre un pla B per a este sector que es va afonar. Per què no activen res en este sentit.

Segon pilar, senyor Moliner, el model productiu ja he parlat, el model de cohesió social i territorial, la igualtat d'oportunitats, els serveis públics, la equidistribució en el territori, que nàixer en un determinat poble, no et marque a ferro de per vida.

Una societat que promocióne, que tingue un sistema de trampolins per a les persones, de pujar en l'escala, que ningú es quede arrere, 30% d'exclusió a la província de Castelló. Jo no estic content i suposa que vostès en el fons tampoc.

Tercer pilar, el model institucional, regeneració democràtica. Una administració exemplar, pulcra, discreta, jo n'he parlat molt d'aquest tema, en aquesta casa en aquestes parets, molt,..... Els agrada massa fer-se notar en el que és l'estil de poder. Jo parlava de

l'aristocràcia, el poder amb els vicis que té el poder tantíssimes vegades. Un pla d'ocupació jove.

Mire, si tinguera un altra actitud, senyor Moliner, tan sols amb una vuitena part del que la Generalitat li deu a vostè, li deu a aquesta casa, podria impulsar, però no tan sols en assessorar a aquells que ja guanyen més de cinquanta mil euros, que és la darrera notícia que va donar el senyor Sales i vostè, sinó podria generar un nou teixit empresarial liderat per joves. Podria subvencionar amb vint mil euros directes cent projectes empresarials d'autònoms, de cooperatives en tot el territori de la província de Castelló, innovadores, generant capital humà nou, dinàmic, en el segle XXI.

Un pla d'ocupació rural basat en l'aprofitament de recursos forestals, ho demanen molts alcaldes i molts ciutadans de l'interior, prevenció d'incendis, brigades permanents de vigilància, manteniment de les infraestructures contra el foc.

Una xarxa provincial de carrils bici; segurament al senyor responsable d'esports ho agrairia, un reclam esportiu i turístic de primer nivell, un pla de mobilitat, per vertebrar els territoris, per comunicar-los millor. És més complicat arribar d'un poble d'Els Pors a Borriana, per exemple que anar de Castelló a Madrid. No estem vertebrats. Tenim un model de la diligència, de la tracció animal, i això que ara hi ha línies d'autobusos, de dèbil tràfic que cada any subvencionem d'una manera raquítica. Mire, no som el mateix, vostès han apostat per la incineració, nosaltres no; vostès han tombat el sistema de teleassistència, nosaltres no; Vostès van vendre el tema del pla de purins divuit milions d'euros que s'han evaporat, avui està tot en venda, i un problema per resoldre; Vostès en convenis singulars han finançat l'embotelladora d'Azuebar i això és un desastre.

El pols inversor és molt pobre, un 5% del total, pense sincerament que alguna cosa va malament, i l'estil ens marca. L'estil ens defineix. No rebre a la plataforma antifràcking, no és un bon estil, senyor Moliner; No rebre adequadament als alcaldes d'un partit distint, no és un bon estil; Confondre la representativitat dels alcaldes legítima en la presència d'un diputat del teu partit en un poble, i fer amb ell la interlocució, no és un bon estil senyor Folgado; Mire, jo crec que tenim, que tenen una contradicció insalvable.

Si allò important són els ajuntaments, si el que arriba de l'Estat anare directament als ajuntaments, fixes bé, no vull simplificar senyor Barrachina, si allò important són els ajuntaments i el que ve de l'Estat a la Diputació fa escala tècnica i després se'n va als Ajuntaments si el que ve de l'Estat anare directament als Ajuntaments, això posaria en crisi absoluta el sistema, la raó de ser, la supervivència, la justificació, la legitimitat d'aquesta Diputació. Facen números, facen números, no les ploraria ningú.

Mire en el pitjor de la crisi, no han estat, han estat seguint la doctrina FAES de no intervindre, de no creure en el paper corrector de l'Estat i dels poders públics, han seguit la ortodòxia de FAES. Altres han triat un cert Keynesianisme, unes polítiques d'estímul i han sortit millor de la realitat, altres Diputacions.

Quan el futur, i acabe, em queden vint segons, quan el futur examine el seu paper, trobaran, segurament moltes coses bones senyor Moliner, però no li les diré jo perquè ja se les diuen vostès, no?. Trobaran moltes coses bones, trobaran coses no tan bones, regulars, trobaran de tot, és llei de vida, és la condició humana, també la condició política i la vida institucional, però trobaran un excés, i el verí, com diuen els antics, el verí està en la dosi.

Trobaran una sobredosi de conformisme, trobaran molta propaganda, trobaran que volen ser i s'han convertit i han accentuat i han posat l'èmfasi en ser una nova aristocràcia política en el món local, i la Diputació no té eixa legitimitat, ni ha de tindre eixe paper.

Una Diputació encantada d'haver-se conegut a si mateixa, en un món en el que o tries ser part activa de la transformació, o eres solució, o tries ser el problema, i han triat conservar, perquè són conservadors, perquè són essencialment conservadors.

Jo crec que com a poder, tenen els dies comptats senyor Moliner, això no és La Bastilla, són Las Aulas, però cauran, democràticament cauran senyor president. Moltes gràcies

Parla el senyor President,

Moltes gràcies, per a dir el que no ha dit el senyor Colomer, té la paraula el senyor Barrachina.

Dice el señor Colomer que caeremos. Eso lo tendrán que decidir los ciudadanos, pero decía Margaret Thatcher, a la que supongo que no habrá leído, que las coaliciones, lo digo después de escuchar al Sr. Nomdedéu y al Sr. Colomer, que las coaliciones son siempre muy pujantes para derribar, para eso, para caerán, pero son siempre impotentes para crear. Yo lo digo porque es difícil de conciliar frases. el Sr. Colomer decía, y se me ha olvidado responderle en la anterior intervención, que en el PP estábamos, en el Partido Popular, fosilizados, y que no nos habíamos recuperado con motivo de las últimas elecciones.

Después el Sr. Nomdedéu ha dicho que como ha cambiado la foto en los últimos tres años en esta presidencia, y se atribuía el merito del cambio, pero si en esta provincia existe una formación política que no permanece fosilizada y le aseguro que si que nos hemos recuperado de haber ganado por decisión expresa de los vecinos de Castellón, de haber ganado en 107 de los 135 Ayuntamientos hace tres semanas en las elecciones europeas, nos hemos recuperado y no ha habido un solo día en que no hayamos cambiado algo; la secretaría, la coordinación, todo. Es decir, hemos sido los que más hemos cambiado, a pesar de haber ganado las elecciones en 107 de los 135 municipios de la provincia.

Decía el Sr. Nomdedéu, y hacía una crítica básicamente a dos elementos de esta Diputación, una es ... los convenios singulares, convenios singulares hemos celebrado con todas las formaciones políticas, con la que , quien más severamente lo critica, el PSOE, hemos celebrado, hemos firmado trece convenios con sus Alcaldes, además de actuaciones decididas por nosotros, en Morella o en Forcall, de importes millonarios de euros. Por tanto, nosotros tratamos igual a todo el mundo en la provincia de Castellón.

Hablábamos además de decía el Sr. Nomdedéu y después lo ratificaba el Sr. Colomer que para esos planes de acción, para los cuales el presidente Moliner les hizo el ofrecimiento de hacer aportaciones, decía el Sr. Colomer que había que reunirse con los Alcaldes, y no, no hay que hacer una reunión con los Alcaldes como proponía, hay que hacer miles de reuniones con los alcaldes, todos los días.

De hecho no hay ni una sola línea de las diez de actuación, de los planes wifi, la lucha por la eficiencia hídrica, por el ahorro de agua, o la adecuación de instalaciones de pública concurrencia, no hay ninguna que haya surgido de ningún sesudo estudio, sino del padecimiento, del sufrimiento de los vecinos y de los alcaldes en su diario traslado al presidente de la Diputación y a todos y a cada uno de los dieciocho diputados populares que es de donde nacen todas las iniciativas de esta Diputación.

Criticaba el Sr. Colomer la caída en el empleo y la reducción de la actividad industrial. Mire, el dato real, el cierto, es decir, el paro en el sector industrial, fundamentalmente el azulejo, pues en los últimos doce meses ha bajado justo en 1.400 personas. ¿Es una gran noticia?, bueno es una buena noticia, llevamos diez meses, de buenas noticias, y cuando acaben las elecciones llevaremos pues, 24 meses de buenas noticias, y podremos decir algo que ya se lo anuncio aquí y es que la comparación, la única comparación que no puede ser tildada de demagógica, no es con el mes anterior, en el que efectivamente ha habido bajada de paro, aumento de empleo, y disminución de cotizaciones, sorprendentemente, sino dada la estacionalidad de esta provincia, hay que compararlo con el mismo mes del año anterior. Siempre, octubre y septiembre serán peores meses siempre que julio y agosto, siempre, la única forma de saber si octubre es un buen mes es compararlo con el mismo mes del año anterior cuando han transitado ya las cuatro estaciones y hemos superado ya la situación de estacionalidad, con el mismo mes, y el dato puede dolerle a la oposición pero el dato es solo uno, 3.906 cotizantes a la seguridad social más hoy que hace doce meses, 3.906, y digo yo que los que cotizan a la seguridad social en Castellón, estarán en Castellón, no se habrán marchado en ese éxodo de cerebros que hemos tenido en esta etapa desde que ha llegado Rajoy al gobierno, digo que los nuevos cotizantes de Castellón estarán en Castellón, y el único dato cierto en comparación con 12 meses antes es que tenemos hoy 4.130 desempleados menos.

¿Es una gran noticia?, no es una buena noticia, es modestamente buena, es mejor generar 300.000 empleos en España en un año que enviar al paro a 3.700.000 trabajadores, es verdad, eso es mucho mejor, y por tanto esta es la primera de muchas otras noticias positivas que tienen que seguir viniendo, pero el dato del desempleo industrial es el que he contado sin ninguna acotación más.

Sobre la desigualdad, el informe al que se apela de Caritas, que yo respeto, es un informe del 2012. Efectivamente 2012 es un año en el cual el paro seguía creciendo, nosotros no fuimos capaces de cortar esa hemorragia que padecía la economía española, no fuimos capaces. Hasta agosto del año 2012 no fuimos capaces y se estabilizó el país, final del 2012, principios del 13, y ya en el 13 y en el 14 hay resultados. Cuando se conozca el informe de 2014 o de 2015 de Cáritas o de cualquier otra entidad se verá el resultado del esfuerzo.

Me han tildado de si somos de derechas, conservador, de si soy nacionalista, no, es decir, si les preocupa mi ideología yo me siento muy orgulloso de ser valenciano y español y tan orgulloso de haber nacido en una comarca que habla en castellano como de que mis hijos hablen con naturalidad el valenciano y lo escriban sin ningún defecto, tan orgulloso de eso. No soy nacionalista, me siento muy orgulloso de ser valenciano y español, soy de centro-derecha y me siento liberal. Por tanto, ni me siento conservador, ni soy nacionalista, ni somos ogros.

Somos exactamente como la mayoría de Castellonenses, si no sería imposible que estuviesen aquí 18 que piensan como yo y solo 1 que piensa como el Sr. Nomdedéu, soy como la mayoría de gente de Castellón. Gente a la que le gusta cuadrar las cuentas, que se siente orgulloso de dónde es y que le gusta más sumar que restar, porque, me permitirá el Sr. Nomdedéu que le diga que si es verdad, es una certeza científica que la izquierda genera pobreza, cuando se une la izquierda con el nacionalismo genera pobreza y división, y no hay ninguna experiencia en España, ni en Baleares ni en Cataluña, ni en Galicia que cuando la izquierda se ha unido al nacionalismo no se haya generado división y pobreza. Ninguna, no hay ninguna, y si hubiese algún dato me gustaría conocerlo para seguir aprendiendo que nunca está de más.

El proyecto Castor, lo que es inaudito es hacer un proyecto, eso no lo podía saber nadie, sin el preceptivo estudio sismográfico, si es que en contra de un almacén de gas no hay nadie; nadie en ninguna parte. En España hay, funcionan, nadie está en contra de un almacén de gas, nadie. Estamos en contra de un almacén de gas mal hecho, mal hecho. Un almacén de gas que provoca terremotos. Estamos en contra de un almacén de gas en el que se despistan y se les olvida lo importante, el que había que estudiar el terreno. Estamos en contra de un almacén de gas mal hecho. No supimos que estaba mal hecho hasta que el almacén se intentó poner en marcha, por tanto, no digan que aplaudían con las orejas el anterior presidente..... no oiga, vamos a ver, a favor de un proyecto está todo el mundo, dependiendo que quien lo ejecuta.

Es que en sus manos, en sus manos, un modesto almacén de gas se convierte en una bomba de relojería, repito, bomba de relojería. ¿A quién se le podía ocurrir que se iban a despistar los socialistas y se les iba a olvidar el estudio sismográfico y que eso iba a producir terremotos?. A nadie, a ustedes, a ustedes o al Consejo de Ministros que debería dar cuenta ante la Justicia, de eso, del despiste, y después a pesar del despiste, de decidir pagarles 1.800 millones de euros, funcionase o no. Por tanto, yo, Si yo fuese socialista, tendría que volver a nacer, jamás hablaría del Castor, nunca jamás hablaría del Castor. Jamás. Si es que es un monumento a la incompetencia del gobierno socialista. Es un monumento de 1.800 millones de euros, de 1.800 millones de euros.

Si es que el AVE que estamos construyendo se habla de 100 millones, de 200, 1.800, si es que son 17 aeropuertos que van a traer millones de turistas, 17, y lo han enterrado con la mejor de sus sonrisas. Es que es ... francamente es que no salgo de mi asombro.

Dice el Sr. Colomer, y ha hecho una serie de propuestas muy razonables de en qué podíamos dirigir el dinero, propuestas de carril bici, etc., ... todas ellas muy razonables partiendo de una hipótesis, es decir, solo con lo que nos debe la Generalitat, que antes ha cifrado en 16 millones de euros, solo con eso, haríamos todos estos planes.

No, es decir, vuelve a confundir, lo confunde siempre y nunca he querido decirlo porque confunde la tesorería con el presupuesto, y no tiene nada que ver, es decir, si hoy nos ingresa la Generalitat 16 millones o lo que quiera, tendremos más dinero líquido en caja, si, y no podremos hacer nada porque ese dinero no entra en nuestro presupuesto. Una cosa es el arqueo de caja, 29 millones de euros, teníamos en el último arqueo. Una cosa es la liquidez, que nos permite funcionar y otra cosa es la contabilidad presupuestaria, cero.

Con todo lo que nos debe el gobierno valenciano, que recientemente nos ha ingresado dos millones de euros, con todo lo que nos debe si nos lo ingresa, ¿que podemos

hacer? Cero. Tener el dinero en el presupuesto, tener el dinero en tesorería. Una cosa es, y que me corrija la señora interventora, una cosa es la tesorería y otra la contabilidad presupuestaria. Eso lo saben todos los alcaldes de todos los Ayuntamientos, y todos los concejales de hacienda de todos los Ayuntamientos, y por tanto el PSOE también debería saberlo. Todo lo que nos deben no sirve para generar ni un solo euro de crédito; Con lo cual el castillo muy bonito que ha armado sobre lo que nos debe la Generalitat, se viene abajo cuando quitas la cartita de abajo, evidentemente. Si nos lo pagasen hoy, que se lo agradeceríamos y se lo hemos reclamado por escrito, podríamos hacer cero cosas más, cero.

Luego que si nos deben tanto que ya esta en ha querido decir, en dudoso cobro, si pero dudoso cobro no quiere decir que renuncies a nada, dudoso cobro es una obligación de la instrucción de contabilidad de las entidades locales de todos los Ayuntamientos que cuando pasan dos años tienes que llevarlo a dudoso cobro, no quiere decir que renuncies, quiere decir que es una técnica contable existente y aplicable para las 8.000 entidades locales, 8.000; Y por tanto no supones bueno, y cuando pasa un tiempo tienes que técnicamente contarlo así, pero no supone nada, ni supone renunciar ni perder nada, jamás. Lo hemos pedido todo y con insistencia.

Lo del fracking de nuevo, mire, si el fracking no se hace es porque la oposición de esta Diputación Provincial ha sido una oposición científica, técnica, donde hemos acreditado con un informe que eso no era bueno, no por sus pancartas, no por sus gritos, por eso no. Con eso podrán ustedes intimidar, ya digo 1.290 manifestaciones y huelgas nos han hecho desde que gobierna Rajoy, solo en la provincia de Castellón, solo en la provincia de Castellón. Con eso intimidan, pero no convencen. Convince la mesa técnica que hizo esta Diputación que dijo que en ese lugar y por esa empresa no. Y de hecho no se hace por la decisión acertada del Presidente de constituir esa Mesa de trabajo y que dio lugar a un buen informe con el que nos opusimos, y yo concluyo y no me voy a extender más, agradeciéndoles al PSOE y a Compromís sus aportaciones en este debate y simplemente diciendo, por la reforma fiscal que ha dicho el Sr. Colomer, los impuestos van a bajar a todos. A todos quiere decir a todos, a los ricos y a los que cobran menos de 12.000 euros, hoy pagan 675 euros y pasaran a pagar 0.

Nosotros no suprimimos el impuesto del patrimonio, que eso lo pagan los ricos. No fuimos nosotros, fue el PSOE, nosotros lo que si que hicimos fue bajar en febrero de 2012 un 80% el sueldo a los que habían arruinado los bancos y las cajas, un 80%, el sueldo, nosotros, nosotros, el PP, es decir, el gobierno de Rajoy, y después quitamos al político, al mal político, porque la política es una palabra noble, al Diputado del PSOE que gobernaba, entre comillas lo de gobernar, el Banco de España, y por tanto nosotros hicimos eso, bajar un 80%. Y la bajada fiscal es para todo el mundo.

Ayer salió un informe de la Fundación de las Cajas de Ahorro que decía,no, solo van a bajar a dos de cada tres, si el primer año, pero la gente habla de los informes pero no se los lee. En el 2015, y en el 2016 decía si, a todos, evidentemente, cuando baja un 12'5 todas las tarifas, y de 7 se suprimen 2, es porque baja a todos, fundamentalmente a quien menos tiene, y la única duda era si los que cobran más de 150.000 euros, en función de cómo se aplicasen las deducciones podía subirse o quedarse igual, pero bajarán los impuestos a todos, y cumpliremos nuestra palabra, bajando el IRPF, bajando el impuesto de sociedades y reduciendo, como ya hemos reducido para dos colectivos, con la tarifa plana de la seguridad social, que solo pagan 50 o 100 euros, las cotizaciones a la seguridad social y por tanto seremos una provincia que cuando le has dado a Castellón la oportunidad de

tener financiación, de tener infraestructuras como el AVE que se esta construyendo, de pagar menores impuestos, Castellón es una provincia con una energía extraordinaria, y nos veremos en el próximo debate y podremos contar que los 4.000 nuevos empleos ya no son 4.000 sin probablemente hablemos de docenas de miles de nuevos empleos en la provincia de Castellón. Gracias señor presidente.

Pren la paraula de nou per a tancar el plenari, el senyor president,

Moltes gracies als tres portaveus, gracies als diputats i a tot el públic que ens ha seguit, gracies per abordar aquest primer debat de l'estat de la província, un debat que va nàixer fruit del consens del Reglament Orgànic, un espai de consens en el que esta Diputació i esta Presidència es troba absolutament còmoda, a pesar de tindre que escoltar de vegades algunes opcions que busquen clarament la ruptura o el confrontament com a espai de diferenciació política. Ho he dit abans al meu discurs d'iniciació d'aquest debat i ho reitera avui, ningú ens farà canviar el camí del consens i de la unitat en favor de la província de Castelló, aquells que avui se'n han anat i algun dia vulguen tornar seran benvinguts, fa falta que avui treballem tots junts per traure avant aquest projecte, dista molt el que he sentit avui en aquest plenari en boca d'algun portaveu de l'oposició del que escolte tots els dies arran de la província, en boca d'alcaldes d'un i d'altre color polític. Dista molt, dista molt el que he sentit avui jo ací per part d'algun portaveu polític, del que escolte arran de tota la província en boca dels ciutadans del que pensen d'aquesta Diputació i del que pensen del treball que estem fent ací tots.

Potser un mecanisme d'elecció directa dels ciutadans cap als diputats provincials, obligaria a tindre que assumir la realitat de les qüestions i tindre que donar la cara i rendir comptes davant dels nostres electors, per això els he volgut proposar avui que propugnem un nou sistema de llistes obertes, per comarques, que aprobe als diputats als seus electors, un sistema que impediria clarament que es parlara ací de coses diferents a les que la gent opina o a les que la gent fa referència diàriament si després volem tornar a rendir comptes i a demanar-los el seu recolzament.

He tingut que sentir-me algunes qualificacions que les emmarque en l'espai del fragor parlamentari, alguna curiosa, he sentit que sóc l'últim mono, no m'importa ser-ho, sempre i quan no sigue com alguns, com els emoticonos que es tapen els ulls, les orelles i la boca per a ni dir la veritat, ni sentir la realitat, ni veure les evidències.

He començat la meua intervenció amb una frase de Machado i l'acabaré també amb un altra de Machado, "...la verdad es lo que es y sigue siendo verdad aunque se piense al revés.....", amb eixe convenciment de que algú volem pensar al revés, vol girar la veritat, me'n vaig d'aquest debat sobre l'estat de la província i la veritat es que junts si volem, podem demostrar-li a Castelló que el millor per a aquesta província està per vindre, moltes gràcies.

Y, no habiendo más asuntos a tratar ni señores Diputados que deseen hacer uso de la palabra, por la Presidencia se levanta la sesión siendo las doce horas treinta y cinco minutos del día al comienzo indicado, extendiéndose la presente acta y con el visto bueno del Ilmo. Sr. Presidente, de cuyo contenido, como Secretario, certifico.

EL PRESIDENTE,
(Documento firmado electrónicamente)
Javier Moliner Gargallo

EL SECRETARIO GENERAL,
(Documento firmado electrónicamente)
Manuel Pesudo Esteve